

DEJAS CEĻU

54

1980. G. OKTOBRĪ

PDC 54

Kā parasti - labas ziņas un sliktas ziņas. Labas ziņas ir, ka LAAJ Kultūras fonds ir tomēr beidzot piešķīris mums visu, gada sākumā lūgto, pabalstu. Esam pateicīgi par to, bet būtu bijis patīkamāk iztikt bez daudzajām vēstulēm un atkārtoto izskaidrošanas. Vai viss tas būs jāatkārto nākošgad? Otrās labas ziņas ir, ka LTDA (Latviešu tautas deju apvienība, ASV) kasieris ir atsūtījis \$ASV 500 pabalstu. Tomēr trūkst ziņu, vai tas ir LTDA vai ALA Kultūras fonda atbalsts, abu kuru piešķiršanu, ar telegrammu, paziņoja maijā.

Sliktas ziņas ir, ka gandrīz visas vēstules lūdzot rakstus vai citus materiālus žurnālam tiek ignorētas. Rakstu tikai tādiem, kas kādreiz ir izteikuši atbalstu žurnālam, vai kuru oficiālā pozīcija ir tāda, ka viņiem vajadzētu būt interese par žurnālu. Starp neatbildētājiem ir visi tautas deju kopu vadītāji un visi LJAA valžu priekšsēži. Ja jums žurnāls nav vajadzīgs, tad beigsim tērēt sabiedrības naudu un mūsu laiku.

Financiālās problēmas ir nokārtotas. Žurnāla druka un izskats ir nevainojams. Paliek jautājums par saturu un žurnāla vispārējo vajadzību. ALTDK vadītājiem ir daži mēneši par to padomāt un vēl viens žurnāls, kur varētu (liela cerība!) izteikt savas domas, pirms pilnsapulces Pertā. Pilnsapulcē sagaidu nopietnas pārrunas par PDC nākotni un lielāku kopu vadītāju atbalstu, lai PDC vispār turpinātu iznākt.

Juris Ruņģis

Redaktors	Juris Ruņģis
Techniskais redaktors	Jānis Dūselis
Saimnieciskās daļas vadītāja	Anna Majoriņa
LJAA PĀRSTĀVE	Māra Rozīte
Pārstāve Melburnā	Ināra Zemītis
Pārstāve Adelaidē	Maruta Šmita
Redakcijas locekļi	Andris Kariks, Kārlis Paegle, Valda Paegle, Brigita Strode, Lauma Treimane
	*
Vākus darinājusi	Lauma Treimane

Viena gada abonements (6 numuri) maksā \$A8.00 Austrālijā, un ārzemēs pa lēno pastu.

*

Sludinājumi maksā

1 lapaspuse - \$A20.00

½ lapaspuse - \$A10.00

¼ lapaspuse - \$A 5.00

*

Iepriekšējie numuri dabūjami pret pasta izmaksu.

*

Naudas pārvedumi un čeki izrakstāmi Austrālijas dolaros uz ALTDK vārdu.

Redakcijai piesūtītie Jaunā Gaita, Labietis, ELJA Informācija, Rūgtais Apinis
Vēja Zvani, Zīle, MIJA (LJAA Melb. nod. izdevums)

Ar vārdu, segvārdu vai iniciāļiem parakstīti raksti ne vienmēr atbilst redakcijas viedoklim

PA DEJAS CEĻU 54

1980. g. oktobrī

izdod

Austrālijas latviešu tautas deju kopas

PA DEJAS CEĻU 54 *

October, 1980

published by

Australian Latvian Folk Dancing Groups

Adrese: 21 Margaret St, ROSEVILLE, NSW 2069, Australia

MATERIĀLI PDC 55 IESNIEDZAMI LĪDZ 15. NOVEMBRIM

UZMANĪBU - MĀLU ANSAMBLIM!

Jānis Dūselis

Kā jau PDC 51 un 52 ziņots, Austrālijā š.g. decembrī viesosies MĀLU ANSAMBLIS no Stokholmas, Zviedrijā. Ansamblis sniegs izrādes Sidnejā (29. un 30. novembrī), Brisbanē (5. un 6. decembrī), Kanberā (10. decembrī), Melburnā (no 12. - 14. decembrim), Adelaidē (no 19. - 21. decembrim) un Pertā (no 29. - 31. decembrim).

Ansamblī piedalās Juris Rozītis, Māra Krēsliņa, Laine Lasmane, Daina Šleiere, Andra Lasmane, Rauna Lejiņa, Silvija Strode, Eva Lapiņa, Jānis Liepiņš un Austris Grasis.

Ansamblis katrā pilsētā sniegs divas izrādes - teātra izrādi MĀJA un folkloras izrādi. Kanberā rādīs tikai folkloras izrādi, bet Pertā vēl izrādīs trešo uzvedumu PAR TABAKAS KAITĪGUMU, UN CITI REFERĀTI.

Izrādi MĀJA sarakstījis Juris Rozītis, kurš arī ir izrādes režisors. Tā atspoguļo notikumus viena gada laikā kādā mājā, kur dzīvo vairāki trimdas latviešu jaunieši. Juris Rozītis uzsver, ka „šī luga nav uzskatāma par literāru darbu šo vārdu parastajā nozīmē”. Viņš aktieriem mēģinājumos ir devis ierosinājumus, kurus aktieri tad paši izstrādājuši, tā dodot interesantu izrādi, kas, ansamblis cer, atspoguļo kā latvieši, it sevišķi jaunieši, trimdā dzīvo. Izrādē katrs aktieris spēlē vairāk kā vienu lomu. Lai gūtu tuvāku kontaktu ar skatītājiem, šī izrāde notiks mazākās zālēs, un uzsvars likts uz tēlošanu, bez liekiem skatuves efektiem un dekorācijām.

FOLKLORAS UZVEDUMS atspoguļos latviešu plašo gara mantu krājumu, lietojot dziesmas no tālākās pagātnes. Uzvedumā atgriežas pie pirmsākumiem, pie dziesmu teikšanas, locīšanas, vilkšanas, atstājot pazīstamās komponistu apdares un aranžējumus. Pieskaras Lejas Kurzemes gaviļu dziesmām, pie īpatnām Latgales dialekta dziesmām. Bez tautas dziesmu dziedāšanas lielu lomu uzvedumā ieņem mīklas, sakāmvārdi, buramie vārdi, pasaku stāstīšana un citi mūsu folkloras paveidi. Uzvedumu sagatavojušas Māra Krēsliņa, Laine Lasmane un Silvija Strode.

PAR TABAKAS KAITĪGUMU, UN CITI REFERĀTI, ko ansamblis izrādīs tikai Pertā, ir komisku epizodu virkne, „delartiska klaunu spēle”, kuru sarakstījuši paši dalībnieki. Tanī piedalās Daina Šleiere, Andra Lasmane un Juris Rozītis, kas jau ieguvuši plašu piekrišanu kā klaunu trio Stokholmā. Temas šim uzvedumam pēntas no tik atšķirīgiem avotiem kā, starp citu, franču viduslaiku farss, Adolfa Alunāna, Antona Čehova un Holivudas agrīno „slepstika” meistarību darbiem.

Kā AL 1546 teikts: „Mālu ansambļa mērķis ir atrast teātrim jaunu, īpatu latvisku nozīmi. Viņi cer rādīt teātri, kas atbilst trimdas prasībām un apstākļiem. Šajos centienos un meklējumos lielu lomu spēlē nodarbošanās ar latviešu folkloru.”

Divas MĀLU ANSAMBLIA dalībnieces mēģinājumā ELJA Vācijas nodaļas folkloras seminārā, 1980. g. Lieldienās, Šprecē, (Sprötze), Vācijā. No kr.: Laine Lasmane, Daina Šleiere. Foto: Andra Lasmane

30. K.D. PROGRAMMA

CETURTDIEN, 25. decembrī

plkst. 16.00 RAKSTNIEKU PĒCPUSDIENA Pertas latviešu centrā. Piedalās Daina Šķēle, Juris Rozītis, (varbūt) Sarma Muižniece. Arī atsūtīto darbu lasījums. Ieeja \$2.

PIEKTDIEN, 26. decembrī

plkst. 10.00 KULTŪRAS DIENU APVIENOTS DIEVKALPOJUMS Sv. Marijas katedrālē. Prāv. S. Gaidelis, māc. L. Mušinskis, Pertas latviešu jauktais koris, soliste Lilija Zobena. Ziedojami.

plkst. 12.00 Saules jostas ansambļa mēģinājums un mākslas izstāžu iekārtosana Pertas koncertzālē.

plkst. 13.00 LATVIEŠU SKOLU SKOLOTĀJU UN VECĀKU SANĀKSME Pertas latviešu centrā.

plkst. 17.00 GLEZNU UN LIETISKĀS MĀKSLAS IZSTĀŽU ATKLĀŠANA Pertas koncertzālē.

plkst. 19.00 A.L. 30. K.D. ATKLĀŠANA. Aicināti Rietuma Austrālijas premjērs sers Čarlzs Korts un LAAJ prezīdija priekšsēdis V. Rolavs. SAULES JOSTAS ANSAMBLĀ UZVEDUMS VASARAS ZIEDS. Ieeja \$8; dalībniekiem, pensionāriem, bērniem pazemināta maksa \$6.

pēc koncerta JAUNIEŠU UN VIESU IEPAZĪŠANĀS VAKARS Pertas latviešu centrā.

SESTDIEN, 27. decembrī

plkst. 9.00 LAAJ ZINĀTŅU NOZARES REFERĀTU RĪTS Pertas latviešu centrā. Piedalās V. Bendrups un L. Zobena. Ieeja \$2.

plkst. 13.00 IZBRAUKUMS AR KUGĪTI. Piedalīšanās \$4.

plkst. 15.00 PERTAS LATVIEŠU DRĀMATISKĀS KOPAS IZRĀDĒ M. ZĪVERTA NAFTA Pertas latviešu centrā. Ieeja \$6 (\$4).

plkst. 19.00 PERTAS LATVIEŠU DRĀMATISKĀS KOPAS IZRĀDĒ M. ZĪVERTA NAFTA Pertas latviešu centrā. Ieeja \$6 (\$4).

pēc izrādes TEĀTRA APKŪLĪBAS Pertas latviešu centrā.

SVĒTDIEN, 28. decembrī

plkst. 8.00 Apvienotā kora mēģinājums YWCA telpās, 21 Havelock St, West Perth.

plkst. 9.00 Tautas deju uzveduma mēģinājums Pertas hokeja laukumā, Hayman St, Bentley.

plkst. 12.00 Raibā uzveduma mēģinājums Pertas latviešu centrā.

plkst. 16.00 RAIBAIS UZVEDUMS Pertas latviešu centrā. Piedalās Uldis Siliņš, Juris Zemītis un Pertas mākslinieki. Ieeja \$6 (\$4).

plkst. 20.00 RAIBAIS UZVEDUMS (atkārtojums) Pertas latviešu centrā. Ieeja \$6 (\$4).

PIRMDIEN, 29. decembrī

plkst. 8.00 Apvienotā kora mēģinājums YWCA telpās.

plkst. 9.00 Tautas deju uzveduma mēģinājums Pertas hokeja laukumā.

plkst. 9.00 LATVIEŠU BIEDRĪBU PĀRSTĀVJU SANĀKSME Pertas latviešu centrā.

plkst. 14.00 ZVIEDRIJAS LATVIEŠU JAUNATNES MĀLU ANSAMBLĀ IZRĀDĒ J. ROZĪŠA MĀJA AUTORA ĪESTUDĒJUMĀ Pertas latviešu centrā. Ieeja \$6 (\$4).

plkst. 20.00 TAUTAS DEJU UZVEDUMS RINDĀM AUGA OZOLINI Pertas hokeja laukumā. Ieeja \$5 (\$3)

pēc uzveduma TAUTAS DEJU APKŪLĪBAS Pertas latviešu centrā.

OTRDIEN, 30. decembrī

plkst. 9.00 Apvienotā kora mēģinājums Pertas koncertzālē.

plkst. 9.00 LAAJ PĀRSTĀVJU SANĀKSME Pertas latviešu centrā.

plkst. 11.00 Mālu ansambļa mēģinājums Pertas latviešu namā.

plkst. 14.00 MĀLU ANSAMBLĀ UZVEDUMS LATVIEŠU TAUTAS MŪZIKA UN DZIEDĀŠANA Pertas latviešu centrā. Ieeja \$4 (\$2).

plkst. 16.00 KORPORĀCIJU KOPAS PĒCPUSDIENA.

plkst. 20.00 APVIENOTĀ KORA KONCERTS Pertas koncertzālē. Ieeja \$8 (\$6).

pēc koncerta KORU APKŪLĪBAS Pertas latviešu centrā.

TREŠDIEN, 31. decembrī

plkst. 8.00 DV JUNDA UN SALIDOJUMS Pertas latviešu centrā.

plkst. 15.30 MĀLU ANSAMBLĀ UZVEDUMS PAR TABAKAS KAITĪGUMU Pertas latviešu centrā. Ieeja \$4 (\$2).

plkst. 21.00 K.D. NOSLĒGUMA BALLE Frimentlas pasažieru kuģu piestātnes sarīkojumu zālē. Ieeja \$20.

5. VLJK

Aldis Putniņš

Vispasaules latviešu jaunatnes kongresus (VLJK) kopīgi rīko visu rietumu zemju jaunatnes apvienības, t.i., Eiropas latviešu jaunatnes apvienība (ELJA), Latviešu jaunatnes apvienība Austrālijā (LJAA), Dienvidamerikas latviešu jaunatnes apvienība (DaLJA), Latviešu nacionālā jaunatnes apvienība Kanadā (LNJAK) un Amerikas latviešu jaunatnes apvienība (ALJA). Līdz šim ir bijuši četri kongresi:

1. VLJK, 1968. g., Berlīnē/Hanoverā (Vācijā),
2. VLJK, 1972. g., Londonā (Anglijā),
3. VLJK, 1975. g., Florefā (Beļģijā) un
4. VLJK, 1978. g., Viljemstaunā (ASV).

Kongresa pilnsapulce Viljemstaunā pieņēma propozīciju rīkot nākošo kongresu (5. VLJK) 1981. gadā Austrālijā. Lai to īstenotu, visām apvienībām bija jāapstiprina šī propozīcija. LJAA, savā gadskārtējā pilnsapulcē 1979. gadā Adelaidē šo propozīciju noraidīja. Iemesli, kāpēc 5. VLJK rīkošanu Austrālijā noraidīja bija dažādi, bet visi balstījās uz to, ka Austrālijas latviešu jaunieši nebija gatavi rīkot kongresu tik plašā mērogā, kā to prasa VLJK. Vēl nebija pierādīts, ka vietējiem jauniešiem bija pietiekami organizatorisko spēju, zināšanu, intereses un pieredzes, lai uzņemtos kongresa rīkošanu. Kongresu jēga vairumam Austrālijas latviešu jauniešu bija sveša, kas pierādīts ar to, ka kaut gan jaunatnes apvienības citās zemēs regulāri rīko savus gadskārtējos kongresus, šāda veida kongresi līdz šim Austrālijā nav bijuši. Kāda cerība Austrālijas jauniešiem varētu būt uzņemties rīkot VLJK, ja nav vēl spējusi rīkot kādu vietēju kongresu? Jāiemācās staigāt pirms var skriet!

Šo un citu iemeslu dēļ, LJAA pilnsapulce ieteica 5. VLJK rīkot 1981. gadā Eiropā, ar cerību, ka 6. VLJK varēs rīkot Austrālijā. Lai sāktu gatavoties uz 6. VLJK Austrālijā, pilnsapulce nolēma Jaunatnes dienas nerīkot 1981. gadā, bet to vietā rīkot 1. LJAA kongresu. Neatkarīgi no tā, vai izdodas rīkot 6. VLJK Austrālijā, vai nē, Austrālijas latviešu jaunatnes kongress ir vajadzīgs un vēlams. (Ir pēdējais laiks, vai nē?) Tomēr, 1. LJAA kongresu var pa daļai uzskatīt kā 6. VLJK „ģenerālmēģinājumu”.

Pārējās jaunatnes apvienības deva piekrišanu pārceļt 5. VLJK rīkošanu no Austrālijas uz Eiropu. Proponētā kongresa rīcības komiteja sastāvēja no viena pārstāvja no katras apvienības, izņemot ELJA, kas bija pārstāvēta ar 4 locekļiem. Tā kā 5. VLJK rīkoja Eiropā, tad galvenie organizatoriskie un tehniskie darbi būtu jāveic turpat uz vietas. Tamdēļ ELJA bija

pārstāvēta ar vairākiem rīcības komitejas locekļiem, nekā citās apvienībās.

Kaut pastāvēja nesaskaņas starp apvienībām par dažādiem jautājumiem (kongresa vieta, programma, utt), man liekas, ka kautkāda vienošanās principā bija iespējama, bet lai rīcības komiteja varētu efektīvi darboties, vispirms bija jāpanāk visu apvienību vienošanās par rīcības komitejas sastāvu. Šis jautājums bija galvenais šķērslis kongresa rīkošanā.

Viens no ELJA izraudzītajiem pārstāvjiem rīcības komitejā bija Mārtiņš Bumanis, jauniešs, kurš ir sevi atklāti deklarējis par marksistu un par kuru jau vairākus gadus ir bijušas kontroversijas latviešu sabiedrībā. Jaunatnes apvienības nespēja vienoties par rīcības komitejas sastāvu, galvenais nesaskaņas punkts būdams Bumana kandidātūras jautājums. Līdz ar to, visi ELJA rīcības komitejas locekļi š. g. 14. jūlijā atkāpās no amatiem.

Neskaidrības par 5. VLJK turpmākiem rīkošanas darbiem noskaidrojās ar ELJA pilnsapulces lēmumu š. g. 26. jūlijā iecelt jaunus rīcības komitejas locekļus. Kā ELJA pilnvaroto pārstāvi un 5. VLJK rīcības komitejas priekšsēdi iecēla Andri Mellakaulu (adrese: Flat 2, 17 North Common Rd, London W5, England). Pārējie ELJA izraudzītie rīcības komitejas locekļi ir Imants Bite, Māris Bite (abi dzīvo Anglijā), Laine Lasmane un Gundega Muchka (abas dzīvo Zviedrijā). No citām apvienībām rīcības komitejā ir pārstāvēti ALJA (Jānis Kancāns), LNJAK (Karina Mierīņa), DaLJA (Guntars Gedulis) un LJAA (Aldis Putniņš: adrese - 3 Rose St, Prospect, S.A. 5082).

Šoreiz apvienības spēja vienoties par rīcības komitejas sastāvu un rīcības komiteja ir jau sākusi veikt svarīgus kongresa priekšdarbus. 5. VLJK notiks Anglijas latviešu lauku īpašumā, Straumēnos (adrese: Catthorpe Manor, Catthorpe, nr. Lutterworth, Leicestershire) 1981. gadā no 27. jūlija līdz 3. augustam. Kongress notiek tūlīt pēc Anglijas Dziesmu dienām, kas beidzas 26. jūlijā. Rīcības komiteja pašlaik rēķina, ka dalībnieku skaits varētu būt ap 350. Šie dalībnieki būs latviešu jaunieši no visām pasaules malām vienoti ap domu, kas izteikta Veltas Sņķeres dzejas pantā:

Šķiraties šķērsām,
tiekaties krustu,
lai viens otram
vairs nepazustu.

JAUTRAIS PĀRIS TOREIZ UN TAGAD

Velta Slavtere

Tuvākā nākotnē Sidnejas tautas deju kopa Jautrais pāris varēs atskatīties uz 30 gadu darbošanos dejas laukā. Kad jāraksta par pagājušiem gadiem un kopas sākumu, tad jādoma tālu atpakaļ. Kādā saietā Igaunų namā pirmo reizi Sidnejā redzēju dejojot tautas dejas, kuras bija iemācījis I. Nīcis. Skatītāji dejas uzņēma ar sajūsmu. Latvieši sāka rīkot Kultūras dienas un 1953. g. decembrī Kultūras dienas notika Adelaidē, kur pirmo reizi Kultūras dienu programmā tika uzņemtas tautas dejas. Rīcības komiteja bija nolēmusi tautas dejas dejot sacensības veidā.

Jautrais pāris ar grupas vadītāju Jāni Roni bija nolēmuši braukt un piedalīties tautas deju uzvedumā. Jānis Ronis gados jauns, bet apveltīts ar iedzimtu garīgu inteliģenci, atturīgu dāsnu pieklājību, viņš bija pratis pulcināt ap sevi latviešu jauniešus. Bija bijuši dažādi tautas deju skolotāji kā A. Lucis, A. Čakarnis un citi, bet dažādu iemeslu dēļ no grupas aizgājuši. Jānis Ronis aicināja mani.

Kad ierados mēģinājumā mani pārsteidza redzot tik daudz jauniešu. Sākums bija grūts. Lie-lākā tiesa neprata polkas soli. Pagāja laiks kamēr iemācījās polku un varēju sākt mācīt dejas. Uz Adelaidi aizbrauca 8 pāri. Pirmo vietu bija ieguvuši paši adelaidieši, bet otro vietu Jautrais pāris. Pāru dejās pirmo vietu ieguva Jānis Ronis ar savu partneri Ināru Studāni. Jaunieši tomēr bija pacilāti un priecīgi.

Nopietni gatavojām dejas, bet atpūtas brīžos jaunieši sasēdās tuvāk klavierēm un skaisti dziedāja latviešu dziesmas. Klavieres spēlēja Silvija Raņķe. Valdīja jauka noskaņa, jo toreiz vēl bija mode, ka visi runāja latviešu valodu. Tur bija Maija Ābolīna, Ina Baltare, Ināra Ošiņa, Ingrīda Kauķe, Ruta Ošiņa, Ileana Eikena, Ileana Arnoldija, Biruta Nāzare un puisi pulka Jānis Ronis, Jānis Kauķis, Ivārs Šeibelis, Uldis Misiņš, Jūris Zemītis, Imants Līcis, Jūris Freijs, Arturs Agackis. Kad šodien eju pāri šiem vārdiem, tad iedomāju, ka daudzi no viņiem ir aktīvi darbinieki latviešu sabiedriskos pasākumos.

1955. g. decembrī Kultūras dienas notika Sidnejā. Rīcības komiteja tautas dejas bija arī programmā uzņēmusi sacensību veidā. Es nebiju pieaicināta rīcības komitejā, tik saņēmu noteikumu instrukcijas, kuras man vēl šodien ir saglabājušās.

Ināra Studāne un Jānis Ronis

NOTEIKUMI S.K.D. TAUTISKO DEJU SACENSĪBĀM

1. Vērtēta tiks labākā grupa un labākais pāris.
2. Obligātās dejas - a) Diždancis, b) Kamoliņš, c) Vāveru polka, d) Jautrais pāris, e) Jaunais stūris, f) Epģelītis, g) Sudmaliņas, h) Tautas polka, i) Litenītis. Visas dejas tiks vērtētas pēc J. Stumbra deju grāmatas. Vērtēts tiks etnogrāfiskā pareizība un izpildījums. Tā kā neviena deja netiks atkārtota divreiz, tad grupām jāpiesaka divas pašizvēlētas dejas. Gadījumā, ja divas grupas pieteiks vienādas dejas, tad izšķirs ar lozi. Katrai grupai jā sagatavo viena raksturdeja (sagaidāms pārsteigums pie vērtēšanas). Grupas tiks aicinātas deleģēt vienu vai divus tiesnešus. Apbalvots tiks etnogrāfiski pareizākais tautas tērps. Iepriekš jā paziņo kādi novadi vai apgabali tiks pārstāvēti. Ja laiks atļaus, uzvarētāja grupa tiks aicināta nodejot goda deju. Grupām līdz 1. oktobrim jā paziņo pašizvēlēto deju un raksturdeju nosaukumi Jautrā pāra vadītājam Jānim Ronim. Tiesāšanas noteikumus izstrādā galvenā tiesnese Velta Slavtere.

Jautrais pāris 1955. gadā. 1. r. no kr.: Elmārs Bērziņš, Jānis Ronis, Juris Freijs, Artūrs Agackis, Pēteris Svilāns, Jānis Svilāns, Viktors Lācis, Uldis Misipš, Ivars Šeibelis. 2. r. no kr.: Ruta Ošiņa, Ināra Ošiņa, Valda Tēra, Ina Baltāre, Maija Āboltiņa, Zaiga Ābola, Biruta Nāzare, Ileana Arnoldija.

Sacensības grupas pieteicās no Brisbanes tautas deju kopa Senatne, Kanberas Sprigulītis, Melburnas Daugava, Melburnas ev. lut. latv. dr. jauniešu deju kopa un Sidnejas Jautrais pāris.

Deju pēcpusdiena notika 28. decembrī Paddington Town Hall telpās. Kad ieradās uz ģenerāl-mēģinājumu, tad redzēju, ka esmu uzņēmies grūtu, nepateicīgu uzdevumu. Visas grupas bija mācījušās pēc J. Stumbra grāmatas, bet skolotāji dejas bija iztulkojuši dažādi. Kad nonācām pie vietas piešķiršanas, mans atzinums bija: Melburnas Daugava tehniski dejoja labi, bet etnogrāfiski kļūdaini, kur Jautrais pāris dejas dejoja etnogrāfiski nevainojami. Godalga tika dalīta uz pusēm. Pāru dejās pirmo vietu ieguva Arturs Agackis un Ināra Ošiņa. Vēlāk dzirdēju iebildumus par sacensībām kā tādām, kuras itkā graujot dejojātāju prieku. Negribu šeit šo jaucējumu iztirzāt, bet varu piebilst, ka toreiz sacensības cēla deju kvalitāti.

Kopš 1970. gada Juris Ruņģis ir uzņēmies Jautrā pāra vadību. Desmit gadus ar Juri

Ruņģi Jautrais pāris ir sasniedzis ļoti daudz. Deju grupa sasniegusi augstu kvalitāti. Sastrādājot ar Skaidrīti Darius, kura vada Kanberas deju kopu Sprigulīti, apvienojot abas deju kopas ir uzveduši trīs lielus latviskus uzvedumus Rudens saule, Saules josta un Mārietas dziesma. Ar divi pēdējiem Jautrais pāris un Sprigulītis divas reizes ir apbraukuši pasauli un ieguvuši daudz goda un slavas. Ikgadus uzstājas visādu tautību folkoras sarīkojumā Operas namā.

Juris Ruņģis ar savu kluso, simpātisko personību ir spējis Jautro pāri veidot un celt deju kvalitāti, kur liels palīgs viņam ir Sane Upeniece. Daudzām rūpēm un šķēršļiem viņš ir neatlaidīgi kļuvis pāri, kur par savu darbu ir ieguvis latviešu atsaucību. Esmu aizgājusi projām no aktīvās piedalīšanās sabiedriskā darba, tomēr sekoju ar lielu interesi. Apmeklējot tautas deju uzvedumus sirdī jūtu lepnumu un saku sev - Es piederu šai tautai, viņas krāšņiem tērpiem, dziesmām, dejām un visam tautas liktenim. Vēlu Jautram pārim un viņa vadītājiem labāko veiksmi un sasniegumus nākotnē.

JAUTRAIS PĀRIS UN ES

Juris Ruņģis

Jautrā pāra vadību pārņēmu 1970. gada sākumā. Tieši kāpēc un ar kādu motivāciju tagad vairs nevaru atcerēties. Jānis Ķauķis vadību gribēja uzdot un viņa palīdzība Sane Upeniece (tad Āboliņa) brauca uz Vācijas studijās. Biju Skaidrītei Darius palīdzējis mācīt jaunāko Spriguliša grupu pirms sešiem gadiem un dzīvodams 4 gadus Pertā piedalījos Pērkonītī un uz beigām palīdzēju Zentai Dunsei ar vadību. Jautro pāri jau arī biju pazinis no pirmiem gadiem, pa priekšu kā vērotājs un vēlāk kā dejojājs Sprigulītī. Tāpēc, kad Sane atbrauca ar piedāvājumu vadīt Jautro pāri - jo citu atrast nevarot - to pieņēmu bez lielas strīdēšanās.

Varbūt vajadzēja domāt filozofiski, par nākotni - kāpēc uzņēmos vadīt deju kopu, kāpēc Sidnejā ir divas deju kopas, ko vēlos saņemt no šādas kopas vadīšanas un ko vispār tai varu dot. Toreiz biju 10 gadus jaunāks un sev neprasiņu šādus jautājumus. Darīju ko varēju bez liekas domāšanas par nākotni.

Jautrais pāris 1971. gadā. 1. r. no kr.: Dzintra Voika, Anita Apine, Juris Ruņģis, Linda Ozere, Inese Voika. 2. r. no kr.: Sarma Voika, Maija Rutupa, Ilona Sauka, Elga Medne, Inta Mežgaile, Ligita Mežule. 3. r. no kr.: Kārlis Mežgailis, Andris Kariķis, Valdis Dūšelis, Andris Jaudzems, Zigis Akmens, Ēriks Liepiņš. 4. r. no kr.: Miķelis Bračs, Valdis Bormanis, Āris Kangars, Alberts Vaļikovs, Andrejs Upeniķis, Jānis Dūšelis

Atskatoties uz to laiku, man liekas, ka Skaidrītei Darius bija ļoti liela darišana ar to, ka pārņēmu Jautrā pāra vadību. Neko specifisku neatceros, viņa bija ļoti diskreta. Tomēr viņa bija mani iepazīstinājusi ar latviešu tautas dejām un iespaidojusi domāt par vadītāja lomu. Toreiz neiedomājāties kur mūsu sadarbība aizvedīs.

Kad uzņēmos Jautrā pāra vadību iemantoju labu dejojāju kodolu un kopas tradīciju par labas dejošanas nepieciešamību. Ko toreiz varēju viņiem dot un kā veicās ar mēģinājumiem, vairs neatceros. Viens jauns princips, ko devu kopai un ko turpinām vēl šodien ir jaunu, labu, pareizu tautas tērpu nepieciešamība. Sākām ar meitenēm un darinājām Abrenes tautas tērpus, ar kuriem uzstājāmies jau 1970. g. Brisbanes Kultūras dienās. Toreiz jau sadūros ar grūtībām, kas vēl turpinās - drēbes atrašanas un izvēlēšanās grūtības, speciālistu rokdarbu nepieciešamība (ceļu apaudi, prievītes), kopas meitu dažādās rokdarbu spējas, un naudas sagāde.

Pēc Abrenes tērpiem meitām, darinājām Nīcas baltos garos svārkus puīšiem, tad Alsungas tērpus meitām, tad 4 Rundēnu zilos tērpus puīšiem, tad 8 Vidzemes austos gaiši zili stripotus meitām. Pēdējos un vēl četrus Rundēnu svārkus puīšiem pabeidzām pašlaik. Vienmēr esam darinājuši cik iespējams pareizus tērpus, bet to eventuāla pabeigšana ir prasījusi daudz laika (Alsunga - jostas, zeķes, 2 villaines, saktas - vēl neesam paspējuši pagatavot Trakās villaines). Saules jostai arī pagatavojām senos letgaļu tērpus meitām un puīšiem. Šo principu domāju turpināt cik ātri iespējams: jaunus Vidzemes tērpus puīšiem, tad Latgales vai Zemgales tērpus meitām. Visu šo tērpu uzturēšana un glabāšana prasa daudz pūļu.

Domājot par dejām un dejas stilu, nevaru atcerēties, ka tas būtu daudz mainījies pa šiem gadiem. Mainījies tomēr ir kur, ko un kāpēc mēs dejojām. Kopš pārņēmu Jautro pāri esam piedalījušies visu Kultūras dienu tautas deju uzvedumos. Pirmos gados arī braucām uz Jaunatnes dienām. Beidzamos gados esam piedalījušies tikai tad, kad Jaunatnes dienas ir Sidnejā. Agrākos gados dejojām vairāk mazākos sarīkojumos (atceros Capt. Cook 200 gadu jubileju Erlvudā - šķība, lokana grīda, bērni, kas sēdēja uz mazās skatuves un ēda saldējumus un viens mūsu dejojājs, kas tēloja igaini, kurš nebija ieradies, „jo skatītāji jau nezinās starpību”. Viņš tās igaiņu dejas nodejoja bez lieliem „fušieriem“!). Beidzamos gados dejojām tikai Kultūras dienās, Sidnejas Operas namā un Saules jostas uzvedumos. Vienīgais iemesls, kāpēc citur vairāk nepiedalāmies ir, ka šīs izdarības aizņem visu laiku.

pirms pilnīgas saistības ar Sprigulīti Saules jostas ansablī, rādījām trīs uzvedumus ar Rotas, Sprigulīša un citu kopu palīdzību - Mazs bij' tēva novadiņis, Kam tie kalni, kam tās lejas un Spīdēj' manis vainadziņis. Interesanta arī bija piedalīšanās nedēļu garā sezonā Kremornas (Cremorne) priekšpilsētā, kur rīkotāji mēģināja radīt pirmo profesionālo „folkloric” uzvedumu.

Laiki ir mainījušies un tagad sagaidu vairāk no katra dejotāja kā pirms 10 gadiem. Es esmu vairāk iemācījies un tāpēc arī sagaidu vairāk no katra dejotāja (jo piedalāties sarežģītākos uzvedumos). Nekad nevienu neesmu aizraidījis (vai, cerams, aizbaidījis) no Jautrā pāra, bet apziņos, ka pašlaik jaunus dejotājus (iesācējus) ir grūti apmācīt, jo uzvedumu un jaunu darbu slodze ir par lielu.

Beidzot šo pārskatu par manu saistību ar Jautro pāri, gribētu pieminēt dažus cilvēkus, kas izpelnījuši speciālu atzinību Jautrā pāra vēsturē. (Ir daudzi citi, kas man ir palīdzējuši un bez kuru centības būtu bijis grūti tur-

pināt.) Trīs šodienas kopas dalībniekiem ir ilgāka saistība ar Jautro pāri kā man. Viņi bija kopā pirms es to pārņēmu un viņi man visus gadus ir palīdzējuši. Šie cilvēki ir: Sane Upeniece, Andrejs Upenieks un Jānis Dūselis. Kā visilggadīgāko dejotāju būtu jāgodina Ivārs Šeibelis. Viņš ir minēts Veltas Slavteres rakstā pie Jautrā pāra iesācējiem, bet viņš arī nāca palīgā kad man trūka zēnu 1979. g. Kultūras dienās. Šaubos, ka ir kāds cits dejotājs ar tik garu „karjeru”.

Kāda būs nākotne? Viss ir atkarīgs no dalībniekiem un tieši šie dalībnieki, kā indivīdi, man visvairāk interesē. Ja es mēģinātu beidzamo desmit gadu darbību aprakstīt vienā teikumā, tad būtu jāsaka: nemitīga cenšanās piesaistīt katru dejotāju pie latvietības un cerībā, ka beidzot kopu atstājot tas tomēr kautko latvisku papem līdzī. Vilšanās ir bijušas daudz, bet daži panākumi arī ir redzami.

Kas ar Jautro pāri notiks pēc vēl desmit gadiem nevaru teikt. Nebūtu varējis pareģot šos desmit, tādēļ nemēģināšu arī pareģot nākamos.

Jautrais pāris 1980. gadā. 1. r. no kr.: Anda Pipure, Linda Ozere, Laima Briede, Sane Upeniece, Anne Deans, Linda Ģērmāne, Inga Cielēna, Ieva Stupāne, Ērika Polikēviča, Anna Majoriņa. 2. r. no kr.: Andris Zīds, Alberts Vaļikovs, Vilnis Vilkins, Jānis Gulbis, Juris Ruņģis, Viktors Medenis, Jānis Dūselis, Pēters Pincers, Māris Siliņš. Trūkst: Andra Rone, Lianna Richtere, Dzintra Ritene, Sarma Vanaga, Inese Voika, Lauma Treimane, Pēteris Stupāns, Ansis Krādziņš, Andris Kariks, Andrejs Upenieks, Ansis Kapsis

VASARAS VIDUSSKOLA UN JAUNATNES KURSI

A. Ziedare

Nāk vasara. Latviskās izglītības dzīvē tā solas būt aktīva un interesanta. Šovasar būs daudzi „ārzemnieki”. Gaidām 7 jauniešus Jura Rozīša vadībā no Eiropas. Tie darbosies, galvenokārt, drāmas laukā. Juris Rozītis darbosies arī citos laukos. Visu laiku, kopš Juris atstājis Austrāliju, viņš ir mācījies un papildinājis savas zināšanas Stokholmas universitātē. Viņa profesore Velta Rūķe-Draviņa ir devusi labu atsaukumi par Juri, sakot, ka viņš būtu piemērots lektors latviešu valodas universitātes kursam. Būs interesanti ar viņu pastrādāt kopā.

Vēl viesosies mūziķe Lilija Zobena no Londonas. Tie, kas bija Gotlandē, zina, cik interesanta jauna latviete viņa ir. Viņa vadīs mūzikas dzīvi Jaunatnes kursus Pertā un VV Aldingā.

Arī Dr. Līga Ruperte būs pie mums. Viņa ir vairākkārtīgi darbojusies 2x2ursos un citos latviskās izglītības pasākumos. Viņas darbs būs sevišķi svarīgs mūsu latviskajai jaunatnei, jo viņa atvedīs informāciju par to, kā top jaunie skolotāji Savienotajās valstīs. Pašreiz Rietummičiganas universitātes izkārtojumā ir sagatavota sistēma, kā akreditēt jaunus latviešu skolotājus. Piemēram, cik „kreditus” par kādu vienību izglītības laukā jauniešiem būtu jāsaņem, lai tas varētu būt tiesīgs strādāt par audzinātāju vai skolotāju visās zemēs, kur darbojas latviskie pasākumi. Arī mums ir jāiekļaujas šajā sistēmā un mūsu jaunieši varēs iegūt tiesības strādāt Minsterē, Garezerā, Beverinā, Kursā un visur citur. Dr. Ruperte arī vadīs skolotāju kursus, kuri notiks VV laikā Aldingā.

Jaunā dzejniece Sarma Muižniece no Kalamazū arī būs mūsu vidū. Varbūt esat lasījuši laikrakstos, ka Amerikas latviešu jaunatnes apvienība viņu un Māri Graudiņu (atcerieties, Māris vienu vasaru bija skolotājs mūsu VV!) nozīmēja palīdzēt sagatavošanas darbos Madrides konferencei. Būs interesanti dzirdēt, ko viņa par to stāstīs.

Vasara solas būt interesanta tiem, kas vēlēties dzīvot aktīvu, latvisku dzīvi.

Janvāra notikumi:

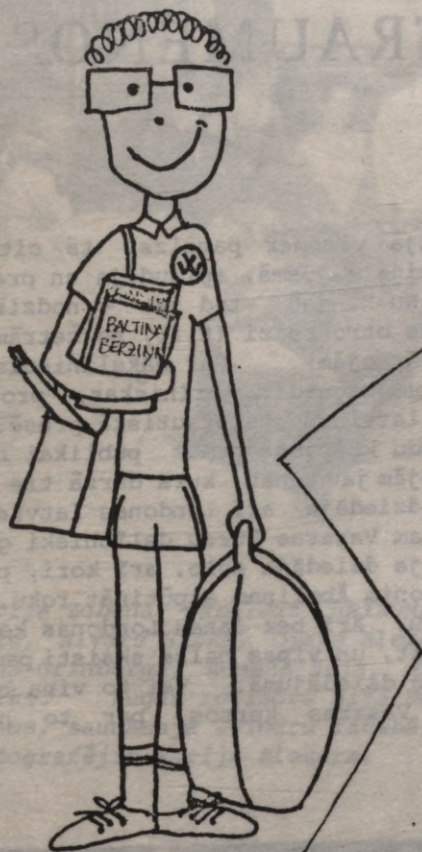
no 2. - 9. janvārim jūrmalā pie Pertas JAUNATNES KURSI. Dalības maksa: \$125. (Redzu, ka daudzi mūsu jaunieši maksā apm. \$100 par vienu nedēļas nogali slēpojot!). Pieteikšanās pie Jāņa Plūča, 19 Victoria St, Mosman Park, WA 6012.

no 5. - 26. janvārim LAAJ VASARAS VIDUSSKOLA Aldingā pie Adelaides. Dalības maksa: \$150. Šī maksa ir daudz mazāka nekā pārējās vasaras vidusskolās. Tas ir iespējams tāpēc, ka Adelaides luterāņu draudze un Kursas pārvaldnieks nesāņem no VV pilnu maksu. Jauniešu vārdā par to visiem paldies!

VV laikā notiks arī SKOLOTĀJU KURSI. Dalības maksa: \$25 tiem, kas strādā VV. Audzinātāji, kuri pagājušajā vasarā piedalījāsursos, zina, ka darba bija daudz un tas nebija viegls. Audzinātājiem, kuri vēlas strādāt VV, ir jāreķinās ar to, ka viņus iesaistīs skolotājuursos. Pieteikšanās skolotājuursos un VV pie A. Ziedares, 10 Tasker St, Lower Templestowe, Vic. 3107.

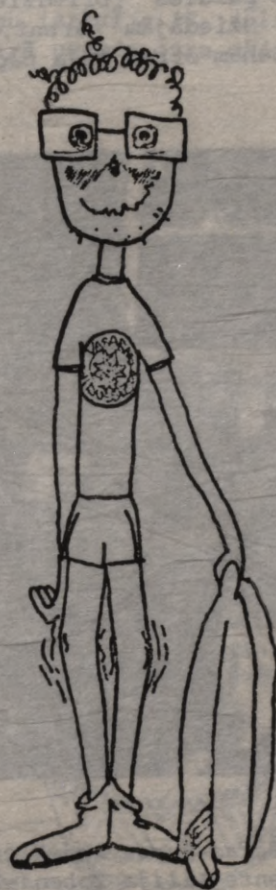
1980. g. VV audzinātāji un skolotāju kursu dalībnieki. No priekšas: Mārtiņš Pūpēdis, Aivars Štubis, Astra Matisone, Andris Švolmanis, Andra Rone, Andris Klauss, Māra Zemīte, Iveta Rone, Ivars Neiburgs, Zinta Ozoliņa un Lukass Rozītis.

Ja atbilde visiem šiem jautājumiem ir bijusi "jā" (vai pat ja tikai vienam vai otram jautājumam - trūkumus varēsīm izlīdzināt), pošaties līdz uz **W** kā līdzstrādnieks!

Jūs jutīsities pilnīgāks cilvēks, nosrādājies atbalstot tautas nākotni, jums būs radies plašāks tvēriens - jūs varēsīt atgriesties mājās svaigs, jaunas iedvesmes pilns!

- Vai JŪS protat runāt latviski?
- Vai JUMS ir vairāk nekā 18. gadu?
- Vai JUMS ir garas (garlaicīgas) brīvdienas?
- Vai JUMS nerodas sirdsapziņas pārmetumi tās nolēņot epistiski?
- Vai Jūs gribat strādāt tautas labā?

1.2

VASARAS KURSI STRAUMĒNOS

No 6. - 18. jūlijam Daugavas Vanagu Īpašumā Straumēnos (Anglijā) notika Eiropas latviešu jaunatnes vasaras kursi. Tie bija piekšie pēc kārtas un otrie Straumēnos.

Kursu žurnālam deva tradicionālo vārdu - TAURIŅŠ. Iepriekšējos cursos tas saucās TAURIŅŠ LIETŪ, šoreiz - TAURIŅŠ DŪMOS. Izvilkums: "Un tagad par to, kā tā balss locīšana notika koncertā - pašā pirmā Vasaras kursu dalībnieku kora pirmā un ļoti sekmīgā uzstāšanās notika Mūsmājas sestdien, 12. jūlijā ļoti pilnas zāles priekšā. Lai nu dziedāšana, kur dziedāšana, bet uznākšana bija tik varena, ka publika jau tad iesāka aplaudēt. Cik īsti koristu bija, to nezina pašī, bet paldies "brīvdziedātājiem", kas nāca talkā. Dziedājām vareni, kaut arī dūša pa reizei vienam otram bija papēžos (vai

tonis bija vienmēr pareizs, tā cita lieta). Publika bija sajūsmā, aplaudēja un prasīja pie-devas. Nu ka jau, tad jau - nodziedājām 50. programmas otro reizi (t.i., no četrām dziesmām divas atkārtojām). Par māksliniecisko vērtējumu ceram sagaidīt (brīnišķas, protams) atsauksmes latviešu starptautiskā presē. Atzinības ziedu klēpjus nemaz publikai nerādījām, jo nevarējām jau zināt, kura dārzā tie saplūkti. Koncertā dziedāja arī Londonas latviešu koris, bet arī tam Vasaras kursu dalībnieki gāja palīgā: Lilija dziedāja solo, arī kori, pie reizes ļāva Ziedonim Āboliņam atpūtināt roku, pārņemot diriģēšanu. Arī bez Janas Londonas koris nevarēja iztikt, un viņas balss skaisti pacēlās pāri citām solo dziedājumā. Vai to viņa būtu iemācījusies Vasaras cursos, par to nav drošu liecību."

5. Eiropas vasaras kursu apmeklētāju koris 12. jūlijā lauku Īpašumā Mūsmājas. No kreisās diriģente Lilija Zobena-Ista, tālāk no kreisās 1. rindā: Laima Kadiķe, Anita Sīle, Kristaps Grasis, Jana Grinberga-Jēruma, Astra Šeibe, Paulīne Riemere, Ruta Apša un Ruta Zaķe. 2. r. no kr.: Laimons Grīnbergs, Ojārs Bležurs, Aivars Sinka, Valdis Filks, Indulis Kažociņš, Jānis Ritums, Dagnija Balode un Benita Jaundaldere. 3. r. no kr.: Austris Grasis, Romāns Sēja, Jānis Grīnbergs, Roderiks Pavasars, Rolands Bležurs un Kalvis Krūmiņš. Fotografējis Harijs Bležurs.

Lilija Zobena pasniedz BRĪNUMA ZĀLĪTES dalībniekiem ziedus. No kreisās: Ruta Zaķe, Aivars Sinka, Ojars Bležurs, Kalvis Krūmiņš, Pauline Riemere, Jānis Filks, Jana Grīnberga, Romans Seja, Laima Kadiķe, Pēteris Pētersons, Ruta Apša, Valdis Filks. Luga režisors bija Roderiks Pavasars. Lugu izrādīja 18. jūlijā Straumēnos, saucamajā Zviedru istabā, kad arī noslēguma vakarā uzveda otru skici KAŽOKS. Fotografējis Harijs Bležurs.

Katrs kursants varēja izvēlēties strādāt divās interešu grupās. Visvairāk gribētāju bija drāmas nozarē, kur Roderiks Pavasars, palīdzot „pavasariġam kursantu kolektīvam”, meklēja BRĪNUMZĀLĪTI, dramatisējot Rūdolfu Blaumana stāstu. TAURENĪTĪ DŪMOS viņš rakstīja: „No atsperēm pie astrām. Aicinot uz pirmo teātra izrādi latviešu valodā MĀJAS VIESĪ 1868. gadā bija iespiests paziņojums, ka „latviešu apģādāšanas biedrība tiks rādīt pirmo latviešu kumēdiju”. Un Pietuka Krustiņš Mērnieku laikos saka: „Sabiedriskā dzīve ies uz priekšu un neapstāsies, ja vien neuznāks luġu trūkums”. Ko citu mums no tā būs mācīties, ja ne latviešu amatieru teātra lielo nozīmi tautiskās apziņas nodināšanā un stiprināšanā.

„Vadoties no visa tā, 5. Vasaras kursu organizētāji sprieda, ka lai vai kā, bet teātris kursantiem jāspēlē! Ja ne citādi, tad tīra spēles prieka labad. Kaut

Teātra interešu grupa

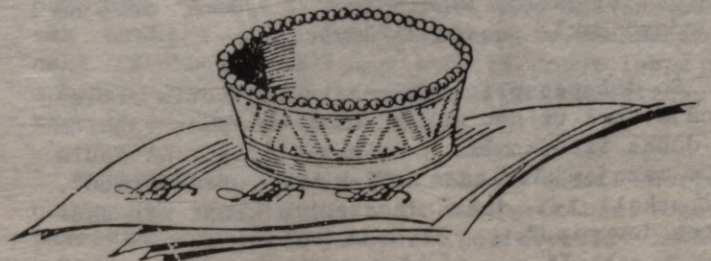
Drāmas trupa

Mēģinājumos klupa,

tā centīsies organizatoru nodomu attaisnot.

Per aspera ad astra! Bet vai no atsperēm līdz astrām tiksīm, par to lūdzam visus cienījamus lasītājus pārliecināties kursu noslēguma vakarā. Lai sabiedriskā dzīve neapstātos, vienpadsmit kursanti tad parādīsies 20 lomās - un tā kā dažam labam tā būs pirmā reize ar pīpi uz jumta, tad lūdzam augstdzimušo publiku neskopoties aplausiem, uz kuriem tos aicinās Ojārs.”

Lektori bija: latviešu valodā - Baiba Muzikante, Austris Grasis, Laine Lasmane; vēsturē - Atis Lejiņš, Indulis Kažociņš, Jānis Ritums; mūzikā - Lilija Zobena, Joachims Brauns; drāmā - Roderiks Pavasars; folklorā - Austris Grasis; žurnālistikā - Austra Liepiņa, Jānis Ritums; latviskajos rakstos un prievīšu aušanā - Šarlote Kažociņa; tautas dejās - Jānis Zaķis.

VASARAS ZIEDS

Juris Ruņģis

Saules jostas ansambļa jaunā uzveduma *Vasaras zieds* pirmizrāde notiks Kanberas Mūzikas skolas telpās sestdien, 29. novembrī. Izrāde speciāli gatavota Austrālijas latviešu 30. Kultūras dienu Pertā atklāšanas sarīkojumam, kas notiks piektdien, 26. decembrī Pertas Koncerta zālē. 1981. g. sākumā paredzētas izrādes Sidnejā, Adelaidē un Melburnā.

Šim uzdevumam ansablī ir 62 dalībnieki, 59 no kuriem piedalās uz skatuves. Izrādē lieto sim 163 tautas tērpus, kas nozīmē gandrīz 3 tērpi katram dalībniekam. Šoreiz arī tērpi (vismaz meitām) būs saskaņoti pa apgabaliem - Kurzemes, Vidzemes un Seno Letgaļu. Puišiem vēl trūkst Vidzemes svārku.

Vasaras ziedā Skaidrīte Darius ir varējusi vēl vairāk kā iepriekšējās izrādēs apvienot visu uzvedumu ar vienu domu, tomēr radot lielus kontrastus kā tempā, tā arī izjūtā - no dziļi skumja līdz komiskam. Centrālā, apvienojošā doma "*Vasaras zieds*" ir arī saprotama un izjūtama vairākos līmeņos. Ja pēc šīs izrādes dalībnieki un daži skatītāji sapratīs, ka zieds nav tikai puķe, tad būs kas panākts.

Imants Līcis ir atradis jaunas, nedzirdētas melodijas. Pie dažām, skatītājiem, pat mēģinājumos, cilājas kājas. Vārdi, melodijas un darbība ir ciešāk sastrādāti un ir bijis vairāk laika domāt par visu izrādi - ne atsevišķām daļām. Uzvedumā ievijas tēmas, kas atkartojas un seko puišiem meklētājiem.

Tālāk *Vasaras zieda* programmas piezīmes.

"Ikviens mēs dodam savu velti, savu ziedu, par dzīvi un dzīvē doto. Šis došanas princips bija viena no senā latvieša dzīves izpratnes galvenajām sastāvdaļām. Pierakstītie folkloras krājumi, kā arī veco ļaužu nostāsti, liecina, ka zieda došana bija daļa no latvieša dzīves ikdienas. Ar to cerēja iegūt kā materiālo, tā garīgo labklājību. "Dots devējam atdodas" sakās vecais sakāmvārds.

"Šo došanas principu senais latvietis attiecināja arī uz sev apkārt esošiem dabas spēkiem un dabas izteiksmēm. Dainas stāsta, ka saule "... mazajam kārkliņam uzliek zelta gredzentiņu", vai atkal "... druva deva zelta kroni par saulītes devumiņu".

"Uzveduma temā ievijas senās meitu lūkošanas tradīcijas: puišu gaitas un piedzīvojumi no novada uz novadu, meitās lūkoties ejot, un vasaras zieds, kas uzplaukst Jāpu naktī. Vasara dod savu velti - savu ziedu pieguļas puisim - meklētājam.

"Trīs vasaras, trīs novadus, staigā pieguļas puisis, meklēdams savā pieguļas nakts sapnī noskatīto tautu meitu. Staigātās gaitas noved pieguļas puisi un viņa līdzgājējus gan kunga rijas darbos, gan slinko mātes meitu apkampienos, kuras no tādas laimes, kā "jauna puīša pātadziņas" neparko nelaižas vaļā. Neko labāk arī neveicas nākošā sētā, kad, pielietojot vecās gudrības meitu lūkošanā, puīši nokļūst Kaimiņu Jankas naģos.

"Katra vasara apvelta gājējus ar savu velti, un grūta ir šķiršanās no katras sētas noskatītājam meitām.

"Ganiņu gaviles ievada trešo vasaru, un tās velte - vasaras zieds - uzplaukst Jāpu nakts Burvībā."

Daces Bobetas zīmētā
Saules jostas ansambļa
nozīme

K.F.

KULTŪRAS FONDS 60 GADOS

Ludvigs Reiters

Pārņemts no *Universitas* 45

Ikdienišķās dzīves gaitas, rūpes par savas personīgās dzīves labklājības nodrošināšanu, varētu likties, ka kultūra ir māksla, kas kalpo gara dzīves izkopšanai, izpausmei un piepildīšanai.

Plašākā nozīmē kultūra ir viss, ko tautas vai cilvēce savā pastāvēšanas laikā ar savām fiziskajām un garīgajām spējām ir sasniegusi: saimnieciskās labklājības nodrošināšanā, sabiedriski politiskās dzīves izveidošanā un garīgo spēju izkopšanā. No šī vispārējā definējuma varam secināt, ka kultūra ir saistīta ar tautas vēsturi, un tā rodas gadu simtu tecējumā.

Katra krietna un apzinīga latvieša pienākums ir dzīvot savas tautas sabiedrībā, kopt savu nacionālo kultūru, veidot to tālāk, lai nezaudētu latvietību. Gara kultūra vienmēr ir saistīta ar tautu - nāciju un izpaužas garīgajās spējās. Pasaudzējot tautību, iestājas garīgas dzīves apstākums, samazinās mākslinieciskās radīšanas spējas un iestājas garīgās dzīves impotence.

Brīvās demokrātiskās valstīs par saimnieciski sabiedriskās dzīves kultūru rūpējas valsts, bet visai maz par gara kultūru, izņemot izglītību. Garīgās kultūras darbs balstās uz privātās iniciatīvas materiālo atbalstu, kā tas ir ASV un citās Rietumu zemēs, kur privāti fondi uztur operas, simfoniskos orķestrus, mākslas muzejus un citus kultūras institūtus.

Latvijas brīvvalsts laikā Nacionālo operu un teātri atbalstīja valsts, tomēr līdzekļus kultūras darba atbalstam vajadzēja vākt privātā sektorā. Latvijā šim mērķim kalpoja 1920. g. 18. novembrī nodibinātais Kultūras fonds pie Izglītības ministrijas, kas vēlāk ar Satversmes sapulces 1921. g. likumu darbojās kā īpaša iestāde.

Kultūras fondam līdzekļi ienāca no 3% piemaksām pie tarifa par preču, bagāžas un pasažieru pārvadāšanu pa Latvijas dzelzceļiem, bet vēlāk no 3% piemaksas pie alkoholisku dzērienu cenām, no 1928. gadā ar likuma grozījumu atņēma un noņēma Ceļu fondam. Līdz ar to Kultūras fonda līdzekļi 1928./29. g. no 2. miljoniem latu nosīdēja uz 438,000 latu 1932./33. g.. Pēc tam Kultūras fonda līdzekļu pavairošanai uzlika 3% piemaksu uz tabakas izstrādājumiem un importētām, izrādēm atļautām filmām.

Kultūras fonds līdz 1937./38. g. bija piešķīris 17.5 miljonus latu kultūras darba veicināšanai: teātriem, operām, zinātnieku un mākslinieku ārzemju ceļojumiem, zinātnisku rakstu izdošanai, dažādiem kursiem, lekcijām un tautas namu celšanai.

Krievu okupācijas laikā 1940. g. Kultūras fondu likvidēja, tāpat arī 1924. g. nodibināto Kr. Barona prēmiju, ko piešķīra par zinātniekiem pētījumiem. Vācu okupācijas beidzamā posmā Vācijā Latviešu centrālā komiteja (LCK) 1945. g. Kultūras fondu atjaunoja, bet Kr. Barona prēmiju atjaunoja tikai 1960. g. pie Amerikas latviešu apvienības Kultūras fonda (ALA KF).

Goda balvu un diplomu piešķiršanu par nacionālās kultūras sasniegumiem trimdā 1951. g. atsāka ALA KF, un šos pienākumus pildīja līdz 1954. g., kad KF prezidijs ar Latviešu nacionālās apvienības Kanadā valdi kopsēdē nodibināja Ziemeļamerikas latviešu Kultūras fondu (ZAL KF).

Pasaules brīvo latviešu apvienības Kultūras fonds (PBLA KF) nodibinājās krietni vēlāk, 1972. g. 16. novembrī, ASV, un tā iekšējos darbības noteikumus pieņēma visu zemju latviešu centrālās organizācijas. Ar 1973. g. PBLA KF pilnīgi pārņēma visas ZAL KF funkcijas: goda balvu, diplomu, Kr. Barona prēmijas, atzinības rakstu un naudas līdzekļu sadalīšanu globālā rakstura kultūras darba atbalstam. PBLA KF ir autonomas iestādījums pie PBLA līdzekļu savākšanai un sadalīšanai. KF nav operatīvu līdzekļu, ne personāla, tas nozīmē, ka visas ienākušās summas sadala kultūras darba atbalstam, atskaitot tehniskos izdevumus. PBLA KF līdzekļi sastādās no PBLA ietilpstošo zemju centrālo organizāciju budžeta kārtībā piešķirtām summām, ziedojumiem, novēlējumiem un dažādu sarīkojumu atlikumiem. ALA KF katru gadu no saviem ziedojumu akcijā savākti līdzekļiem 50% nodod PBLA KF.

PBLA KF pēdējos septiņos gados kultūras darba veicināšanai ir sadalījis \$85000, kas sastādās no 2/3 ALA KF iemaksām un 1/3 pārējo zemju iemaksām kopā.

No visiem līdzekļiem 70% piešķirti kultūras darba atbalstam un 30% goda balvām un Kr. Barona prēmijām. PBLA KF piešķirtās goda balvas vairāk domātas kultūras jaunrades veicināšanai, nekā atzinība par mūžā paveikto, tā dodot iespēju apbalvojumus saņemt jaunākās paaudzes māksliniekiem un zinātniekiem.

Neskatoties uz to, ka PBLA KF darbs noris neparastos apstākļos, ar zināmām grūtībām, tomēr paveiktais darbs ir jānovērtē pozitīvi latviskās kultūras jaunrades veicināšanā un visas brīvās pasaules latviešu sadarbībā.

Rotas jaunā audze toreiz - no kr.:
Amanda Zvirbule, Ingrīda Dzītare,
Roberts Dzītars

1966. g. 12. novembrī Kārlis Gulbergs
un Māra Eichmane demonstrē soļus.

Jānis Gulbis un Inga Cielēna

Rotas vadītāji Ēriks un Ileana Zvirbuļi
demonstrē Pērkoniti.

Rotas kokļu ansamblis 5 gadu jubilejas sarīkojumā: no kr. Arnis
Tillers, Jānis Čečipšs, Anita Apine, Andrejs Muižnieks, Indulis
Krādziņš

Rotas meitenes

Rotas meitenes 1980. g. Spriguliša sarīkojumā. No kr.:
Iveta Rone, Ingrīda Rakūna, Rudīte Silķēna, Silvija
Kārklīpa, Zigrīda Bruzgule, Māra Briede, Anita Krūmiņa un
Zaiga Menģelsone.

*Rotas pianiste Terēze Dzītare (plinkšķināta serioza)
un vadītājs Ēriks Zvirbulis (basso grumpiozo)*

*Rotas zēni 1980. g. 2. augustā Spriguliša gadskārtējā
sarīkojumā Kanberā. No kr.: Kalvis Jaunalksnis, Ivars
Kārklipš, Raimonds Kalns, Ivars Kalns, Guntis Strauts.*

*Rota arī spēlēja teātri - ROBINSONS
(Ivars Krastiņš).*

(Pārņemts no *Brīvība* nr 3, 1980)

1979. g. maijā padomju presē publicēja pirmos 1979. g. 17. janvāra tautas skaitīšanas datus. Latvijas iedzīvotāju skaits tika uzdots 2.54 miljoni.

Pēc tam *Brīvība* publicēja mazu prognozi, cik liels varētu būt latviešu procents. Samērā labi zinot krievu ieplūšanas skaitļus septiņdesmitajos gados (11000 - 14000 mēnesī), un pieņemot latviešu „atražošanas” pēdējā gadu desmitā līdzīgu iepriekšējam, varēja it viegli lēst, ka Latvijā vajadzētu būt ap 53% latviešu.

To apstiprina *Jaunās Gaitas* 126. numurā Rīgas demografa B. Mežgaila publicētajā rakstā minētais skaitlis - Latvijā esot 1.34 miljoni latviešu. Jāpieņem, ka Mežgailim bijuši pieejami istie dati.

Varētu jautāt, kāpēc šoreiz - pretēji agrākajām skaitīšanām - netiek presē publicēti dati par iedzīvotāju nacionālo sastāvu. Cik latviešu ir Rīgā, cik Jelgavā, Valmierā un Liepājā, cik lauku rajonos?

Cīņa 27. februārī publicējusi dažus skaitļus, bet nekā par tautību attiecībām. Latvijā, pēc „precīziem datiem”, skaitīšanas dienā bija 2520500 iedzīvotāju (tā tad par 19500 mazāk, nekā minētajā Mežgaila rakstā. Kāpēc šāda difference?). Salīdzinot ar 1970. gadu, iedzīvotāju skaits palielinājies par 156400 jeb par 6.6%.

Pilsētu iedzīvotāju skaits palielinājies no 62 uz 68%, resp. no 1476600 1970. gadā līdz 1725700 1979. gadā. Absolūtos skaitļos tas ir 249100. Lauku iedzīvotāju skaits samazinājies par 92700 - „sakarā ar zināmas šo iedzīvotāju daļas pārceļšanos uz dzīvi pilsētās, kā arī ar lauku apdzīvoto vietu pārveidošanu par pilsētas tipa apdzīvotām vietām”.

Matematika skaidra: atņemot no pilsētu pieauguma 249100 laukus atstājušos 92700, dabūjam skaitli 156400. Un tas ir Latvijā iepludināto krievu un citu „brālīgo” skaits. Cīņa šo „objektīvo procesu” izskaidro ar rūpniecības un transporta attīstību, mēs to saucam par pārkrievošanu un kolonizācijas procesu. Igauniju situācija ir labāka absolūtajos skaitļos, bet tendence ir tā pati. *Die Welt* 27.2. rakstā „Igaunijai un latviešiem draud pārkrievošana” saka: „Laikā starp 1959. un 1970. g. latviešu skaits Latvijā samazinājies no 62 uz 56.8%. Tajā pašā laikā Igaunijā igauņu skaits krita no 74.6 uz 68.2%.

„Igaunijas pārkrievošanu uzskatāmi rāda arī jaunākā statistika no 1979. g. skaitīšanas: igauņu skaits no 893000 1959. g. palielinājies uz 948000 1979. g.. Tajā pašā laikā Igaunijā dzīvojošo krievu skaits palielinājies no 248000 uz 409000. Igauniju iedzīvotāju skaits no 1970. līdz 1979. g. palielinājies par 2.3% bet krievu - par 22.1%.” Igaunijā 1979. g. 17. janvārī bija 64.7% igauņu. Periodā starp 1970. un 1979. g. tā tad igauņu % savā tēvzemē kritis par 3.5, latviešu - par 4.

Vācu laikraksts vēl atzīmē, ka iebrucēju skaits no Iekšējās krievijas pēdējā laikā itkā mazinājies, bet igauņiem tomēr draud tas pats liktenis kā kaimiņiem latviešiem, kur tie savā galvaspilsētā Rīgā jau sen ir minoritāte. Vācu laikrakstam ir arī skaidrs, ka Maskava ar nolūku veicina Baltijas zemju kolonizāciju, lai tā apspiestu to tautu brīvības un pašnoteikšanās tendences.

Ja precīzais Latvijas iedzīvotāju skaits būtu 2520500, un latviešu 1340000, tad latviešu būtu 53.2% un kritums kopš 1970. gada - 3.6%.

R

1979. gada rudens Piebalgas laukos

VĒSTULE NO TRIMDAS

Valda Sikсна

Kas ir latviešu trimdinieks? Vai tikai tas cilvēks, kas kara laikā bija spiests atstāt mūsu tēvzemi var sevi tā saukt? Man liekas, ka šodien, kad gandrīz jau 40 gadi aiztecējuši, kopš Īsais Latvijas brīvvalsts posms nobeidzās, latviešu trimdinieku definējumā jāieskaita jauns fainomens - Austrālijas letiņš pasaules ceļojumā. Visur, kur pasaulē esam bijuši, esam baudījuši siltumu un draudzību, ko vietējie letiņi mums ir snieguši, bet arī esam nākuši pie slēdziena, ka visur esam kā jauktas laulības produkti. Tagad satiekamies kā Zviedrijas letiņi, Vācijas letiņi, A.S.V. letiņi, utt. Tas noteikti dara dzīvi interesantāku, jo esam kā internacionāli pavalstnieki, bet tas arī mums klusos momentos liek atzīties, ka, kamēr nākamajā gadā atgriezīsimies Austrālijā, esam Austrālijas letiņu trimdinieki.

Iesākām savu odiseju ar 45 līdzbraucējiem - Saules jostas ansambļa dalībniekiem. Daudz jau par mūsu turneju runāts, rakstīts un sludināts, bet kurš varēs kādreiz vārdos efektīgi aprakstīt to lepnumu, ko izjutām Gotlandes pusnakts krēslā, kad uz dēļu grīdas zem sarkanbaltsarkaniem karogiem, un tūkstots gadu vecā mūra ielenkti, bez kļūdām un tuvā vienībā pārdzīvojām Mārietas dziesmu gandrīz 4000 latviešu priekšā.

Ar Visbijas prieku asarām vēl acīs, devamies uz Latviju. Bijām starp mazu bariņu, kam laimējās iegūt vīzas iebraukšanai. Pavadījām pirmo nakti Maskavā. Man liekas, ka jauniešiem, pirmo reizi Latvijā iebraucot, šis varbūt ir visieteicamākais maršrūts, jo, pretstatā Maskavai, Rīga izliekas kā paradīze. Maskava ir pelēka un drūma, cilvēki nelaipni un neizpalīdzīgi. Ar prieku braucām uz lidostu, lai turpinātu ceļu uz Rīgu. Rīgas lidostā ar sajūsmu skatījāmies ka lidmašīnai tuvojās vairākas mei-

tenes ar ziedu pilniem klēpjiem, un viņām sekojot, dažli lielie dūzi. Domājām, ka tie noteikti nāk apsveikt mūsu grupiņu kā Saules jostas ansambļa pārstāvjus. Bet nekā - ziedus un bučas iedeva kādiem anonīmiem japāņu zivju kolektīvu pārstāvjiem.

Kaut daudz biju dzirdējusi un lasījusi par tagadējo Latviju, nekad nebūtu sagaidījusi ar kādu spēku un dziļumu zeme un tauta mani aizkuistināja. Sākumā, liela tuvība un mīlestība, ko pret mums izrādīja pat atbaidīja, jo esam savās ērtībās pieraduši pie lielāka garīga attāluma viens no otra. Līksmoju un priecājos apmeklējot izrādi Dailes teātrī, vērojot tautas deju uzvedumu brīvdabas estrādē, un ielās dzirdot latviešu valodu, bet ar lielu īgnumu un bēdām bieži sastapos ar krievu valodu, krievu nepieklājību un tagadējās iekārtas nevižīgi un bezgaumīgi celtiem namiem.

Labprāt būtu daudz ilgāku laiku pavadījusi Rīgā, baudot dīvaino piederības sajūtu, bet bija jādodas ceļā ar nakts vilcienu uz Tallinu. Raudot atvadījos un solījos noteikti atgriezties. Ēdām zivis un pīrāgus, piedzērām vodku, un pārdomājām dziļo pārdzīvojumu. Agrā rītā iebraucām Tallinā - pilsētā, kas posās uz olimpiādu. Visur mājas bija stalažu un krāsu podu ielenktas. Klaiņojām pa vecpilsētas mūriem. Tie ļoti atgādināja Rīgas vecos akmeņu mūrus. Nākamā dienā braucām ar kuģīti uz Helsinkiem. Attālums starp abām pilsētām ir samērā īss, bet izkāpjot Helsinkos jutās itkā būtu pilnīgi citā pasaulē.

Iesākās jauns ceļa posms, bet viena svarīga lieta palika nemainīga - tāpat kā pirmā posmā, tā arī tagad, bieži baudījām latviešu draudzību un izpalīdzību.

Divas nedēļas pavadījām Bradfordā, Anglijā, pie jauna latviešu pāra. Nopirkām vecu automašīnu, apbrīnojām vecās katedrāles un tuvi iepazīnāmies ar vietējiem krodziņiem. Pat iepatīkās anġļu alus! Daudz satikāmies ar vietējiem latviešiem un vienā jaukā nedēļas nogalē mūs aizveda uz Straumēniem. Tur es skatījos un brīnījos. Skaists, liels ģpašums, kur lielā vecā anġļu ēkā iekārtotas vietas pensionāriem. Jaunas piebūves tur arī ir uzceltas, kur var noīrēt istabas, kur pavadīt atvaļinājuma laiku, jeb tikai nedēļas nogali. Ģpašumā arī ir iekārtota zāle ballēm vai kāzām, un krodziņš. Visu šo panākusi maza saujiņa latviešu, kas dzīvo valstī, kur caurmēra ekonomiskais stāvoklis ir sliktāks, nekā Austrālijā. Padomajiet, ko latvieši Austrālijā, savā lielā skaitā, varētu sasniegt ar tādu pašu uzpēmību! Negribējam pat minēt Sidnejas Straumēnus šinī vidē.

Katrai zemei ir savi skaistumi. Anglija un Skotija mums vienmēr atmiņā paliks kā: auglīgi zaļie lauki, katrs ielenkts ar vecu akmeņu sētu; šaurie ceļi, kas veda cauri maziem, omulīgiem miestīpiem; vecās, masīvās pilis; ziemeļos bezgala platie purvi, skaistie ezeri un kalni kā resni aizmiguši milži, un aitas - visur aitas; Londonā, pilsētā, kurā mūžu var nodzīvot un nekad nevajadzētu garlaikoties.

Ar kuģīti pārbraucām Eiropā. Pie pirmās ceļa malas apstājāmies un izvilcām karti. Uz kuru pusi? Uzmetām gaisā pfeniņu. Atbilde tūlīt bija. Devāmies uz Vāciju. Pabraucām garām daudziem beļģiem, visi itkā nacionālā kostīmā tērpušies - tumši zilā beretā, koka tupelēs, un visiem veci divriteņi. Vācijā iepazīnāmies ar vietējiem latviešiem un ar vācu dzīvi. Hamburgā septiņos vakarā sākām savu pilsētas pētījumu. Visādi interesanti krodziņi, katrs ar savu unikumu. Draudzīgi un runīgi cilvēki. Turpinājām līdz rītausmai un tad gājām uz zivju tirgu. Vairāk teātris, nekā tirgus. Viens pārdevējs piedāvāja par \$2.00 saldētus cāļus vienai dāmai - tik, cik viņa varētu aizbāzt aiz blūzes. Citi publikai svieda banānus un apelsīnus, lai pierādītu, ka viņu prece ir vislabākā. Nokļuvām mājās vēlā pēcpusdienā, iepazīnušies ar Hamburgu intīmāk, nekā daži vietējie. Pie Dortmundas mūs veda planierēt, pie Štutgartes baudījām lauku dzīvi. Heides plašie viršu lauki; Reinas upmalā vecas pilis un pilsdrupas; Minchenes olimpiskais stadions un elegantie veclaiku rātes nami; Bavārijas rudens krāsās tērpušies kalni, kur naktī brieži, smagi elpodami, staigāja garām mūsu teltenei un kur dienas gaismā iemīlējāmies ar „piparkūku” stila mājām. Arī neaizmirsīsim paniskās bailes kad, nobraukuši kādu laiku gar Čehoslovākijas robežu, kur visu laiku zīmes draudēja, ka robeža piesēta mīnām, konstatējām, ka bijām netīšām pa lauku ceļu pārbraukuši robežu. Ieraudzījām tālāk kokos paslēptus zaldātus ar tanku. Nekad tik ātri neesam apgriezuši mašīnu, un tad pa federu, atpakaļ vācu pusē. Baudījām visur vācu

vīnus un viesmīlību un jūsmojām par dabu un tīrību.

Kopenhāgenā uzcēlām telti viena letiņa mājas priekšā dārzā. Zviedrijā sēpojām un Stokholmā skatījāmies, kā Rīgas sieviešu basketbola komanda sasita zviedrus. Ēdām pūdētas zivis un šausmīnājāmies par dzīves dārdzību. Mazā dienvidu pilsētā iemīlējāmies ar vienu latviešu ģimeni un ar viņu četriem jauniem dēliem. Tie visi tekoši runāja latviski - savā starpā pat latviski strīdījās un lamājās. Negribējam projām braukt.

Ceļš mūs veda uz Norvēģiju. Tur tauta, ar apbrīnojamu neatlaidību, ir izkalusi dārzus neauglīgās klintīs un kā niecīgas skudriņas dzīvo fjordu klinšu ēnās - fjordi, kuru masīvā varenībā pazudu un iemīlējos. Ēdām ziemeļzemes rudens ābolus - reti kad saules staru skūpstīti - cieti, skābi un izturīgi. Baidījāmies braucot kalnos pa ceļiem, kur prātīga kalnu kaza pat nekāptu. Rudens lietu izmirkuši beidzot atstājām šo pasaules pasakaini skaisto kaktiņu.

Šinī zemes lodes daļā putni (praktiski un prātīgi dzīvnieki), rudens auksto vēju mudināti, dodas vienmēr uz dienvidiem, saules siltumu meklējot. Sekojām gājputnu piemēram un devāmies uz dienvidiem. Šveicē apbrīnojām tīrību un kārtību. Pat mežu ceļos lapas saslauka un novāc. Uzcēlām telti rudens apzeltītā bērzu birzē, kur vērojām saulrietu, ēdām neapprakstāmi garšīgus vietējos sierus, un klausījāmies „govju simfoniju” - katrai govij ap kaklu ir liels zvans, cits cita tonī zvana, un vakaros govīm mājā ejot var dzirdēt zvanus zvanot pat lielā attālumā.

Tālāk jādodas - Itālija: cilvēki, kas nespētu sarunāties, ja tiem piesietu rokas; elegantas simtgadu vecas marmora katedrāles; tūkstots gadu vecie romiešu ceļi, mūri un celtnes; un, diemžēl, nepatīkami izplatītā netīrība - visos mežos, ceļos, un pat pilsētu ielās. Klintīs, pie Vidusjūras, olīvu dārzā, pārdzīvojām negaidītu sniega puteni, visu nakti baidoties, ka mūs ar visu telti nopūtīs no klints malas.

Šoreiz nebēdājām braukt tālāk. Francijas dienvidi: zili zila Vidusjūra; bagātnieku laivas un ligzdas Rivieras krastos; saules balinātas mājiņas; restaurētas kļaušu laiku cietokšņu pilsētas - viena, kurā atradās visiespaidīgākais mākslas muzejs, kādu jebkur biju redzējusi.

Spānijā atkal teltojām olīvu dārzā, veca cietokšņa drupu ēnā. Nabadzīga bet sīksta zeme. Sievietēm šeit gan nav suņu dienas. Vērojām mazā miestīpā kā vīrs, uzsēdies ēzelim mugurā, mudināja, lai sieva ātrāk kustās. Tā kājām viņam sekoja, un, vadoties pēc viņas izskata, bijām pārliecināti, ka viņa kurā katrā mirklī gaida dzemdības. Tādi tie vīrieši šeit ir! Barcelonā mūs apzāga. Citu nakti, kad telti gulējām, kāds to atkal mēģināja. Tomēr, šī zeme un tauta mums iepatikās: Gaudi sapņu vīzijas izgudrotās celtnēs; brūna, saulē izdeguša zeme; upmalās zaļas oāzes; „Moorish” celtnes, kas atgādina sīki darinātus rokdarbus; Donkihota vējdzirnavas; nabadzīga bet lepna tauta.

Izbraucām Pireneju kalniem. Sniegs jau sedza ceļu. Bijām izslāpuši pēc latviešiem, ar kuriem varētu tekoši sarunāties bez Berlitz tulkojuma palīdzības. Atkal mums laimējās. Pavadījām pārāk īsu brīdi sešpadsmitā gadsimtenī celtā akmens lauku mājā Francijā. Izrunājām sirdis ar diviem Francijas letiņiem un viņu diviem dēliem. Kāvāmies ar lauku zosīm, baudījām paštaisītu vietējo ābolu brūvējumu, un priecājāmies par to, ka esam latvieši. Svinējām 18. novembri Parīzē, kur mums piedāvāja naktsmājas latviešu pāris, ko nemaz nepazinām. Baudījām viņu burvīgo viesmīlību, piepēmāmies svarā ēdot gardās franču maltītes, un skraidījām pa šo romantiķu pilsētu ar vēl vienu Saules jostas ansambļa dalībnieci. Sēdējām bulvāru kafejnīcās un tēlojām vietējos. Turpinājām Eiropas kultūras baudīšanas maratonu.

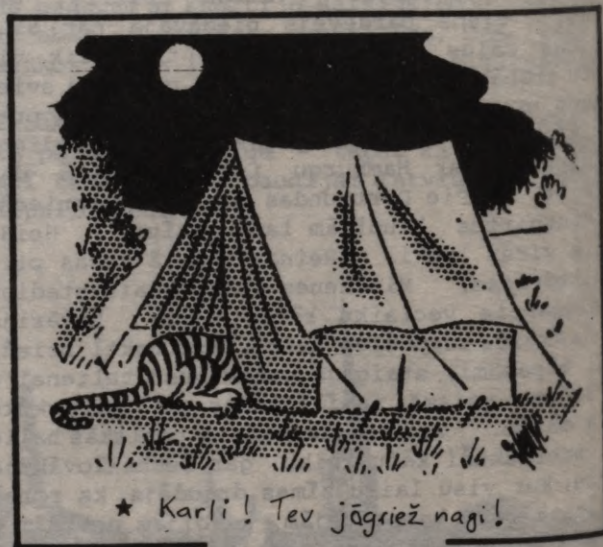
Kādreiz jau naudas tomēr pietrūkst. Atgriezāmies Anglijā, pārdevām uzticīgo veco vāģīti un, kā pēdējo izlēcienu, devāmies uz Itālijas alpiem slēpot. Dzila, balta, neaizkārta sniega kāрта sedza kalnus. Kārtīgi izslēpojāmies. Londonā atgriezušies, pavadījām atvada vakaru klubīnā, ēdām avižu lapās tītus „fish 'n' chips” un slapinājāmies Anglijas drēgnā lietū.

Turneja laikā tuvi sadraudzējāties ar mūsu Ņujorkas mājniekiem, un tagad mēs atgriezāties svinēt Ziemsvētkus ar viņiem. Biju cerējusi uz baltiem svētkiem, un, kā uz pasūtījumu, nākamā rītā pa meža mājas logiem vērojām kā viegli lidinājās baltās sniega pārslas. Diemžēl, tās tieši svētku vakarā izkusa. Tomēr, bija jauka svētku sajūta - stāvējām vietējās pilsētiņas centrālā laukuma tumsā, un pie sveču gaismas siltā tuvībā dziedājām svētku dziesmas. Svētku dienā staigājām pa mežu. Ziemā bezlapainiem koku zariem ir savs īpatns skaistums. Pelēki un kaili tie asi izcēlās pret sniegu un izbalējušām ziemas debesīm.

Jauno gadu sagaidījām Ņujorkas pilsētā ar dažiem latviešiem. Ārā bija ledains un auksts, bet iekšā izjutām siltumu un jauku piederības sajūtu. Pavadījām vēl dažas nedēļas šī pilsētā, kas nosaukta „The Big Apple”: augstākie debesskrāpji; neizpērkami daudz veikalu; neapskatāms skaits mākslas izstāžu un muzeju; neapmeklējams skaits teātra izrāžu, filmu un koncertu; un, diemžēl, nesalīdzināmi augsts skaits slepkavību un citu noziegumu. Bija pienācis laiks doties uz Toronto, atrast darbus, sapelnīt naudu tālākam ceļam, un atpūsties vienā vietā pēc desmit čigāna mēnešiem.

Atkal viens ceļa posms ir galā un cits drīzi sāksies. Esam daudzas neaizmirstamas draudzības un piedzīvojumus guvuši caur internacionālo latviešu tīklu. Arī esam daudz ko iemācījušies - ne tikai par latviešiem, bet arī par ikkatru latvieša pieņemto dzīves vietu un tās kultūru.

Ar nepacietību gaidām nākamā ceļa posma sākumu, bet arī jāatzīst, ka ar ilgošanos gaidām mājās atgriešanos Austrālijā. Trimdā ir jauki, bet mājās vēl jaukāk.

★ Karli! Tev jāgriež nagi!

BITĪTE

Choreogrāfija: Skaidrīte Darius (MĀRIETAS DZIESMA - 1978. g. jūlijā)

Mūziku aranžējis Imants Līcis

Deja 8 pāriem

Mūzika: I daļa - 1-8 t x 2; II daļa - 1-8 t x 2; III daļa - 1-8 t x 2

Solis: skrējiena solis - skrejot, kājas ceļ mazliet augstāk, nekā to dara pie tecīgus soļa. Uz katru 1. un 5. takti saņemtas rokas un galvas noliec uz leju, un tikai nākamajās taktīs, rokas un galvas paceļ uz augšu skrējiena virzienā.

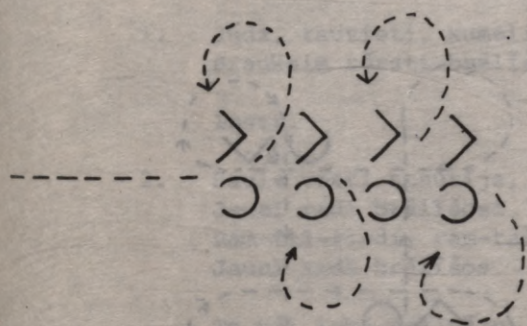
1. tūre (I mūzikas daļa)

1-8 t x 2 Pāri saņemušies parastā roku aptvērienā uzskrien no kreisās puses, un pret d.c.v. izskrien aplī, un nostājas vienā rindā. Šajā aptvērienā pāri dejo visu deju, izņemot 3. tūri, kad pāri veido dārziņus.

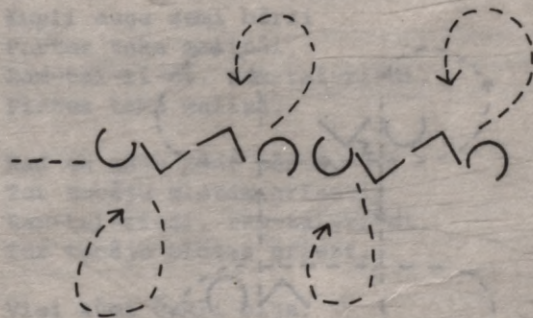
2. tūre (II mūzikas daļa)

1-4 t Pāri katrs skrien savu astotnieku, 1., 3., 5. un 7. pāris astotnieku sāk griezt uz skatītāju pusi pret d.c.v., pārējie pāri griež uz skatuves aizmuguri pa d.c.v. (1. zīm.).

5-8 t Pāri met astotnieka otru cilpu, tas ir, 1., 3., 5. un 7. pāris uz skatuves aizmuguri, pārējie pāri uz skatuves priekšu (2. zīm.).

1. zīm.

2. zīm.

1-2 t Pāru rinda skrien uz skatuves labo pusi.

3-4 t Pāri $1\frac{1}{2}$ reizes apgriežas pa d.c.v..

5-6 t Pāru rinda skrien uz skatuves kreiso pusi.

7-8 t Pāri $1\frac{3}{4}$ reizes apgriežas pa d.c.v.. Paliek ar skatu pret skatītājiem.

3. tūre (III mūzikas daļa)

1-4 t Pāri atlaiž ārējās rokas, un paliek tikai iekšējo roku satvērienā. Pūsis apgriež meitu pa d.c.v..

5-8 t Blakus stāvošie pāri (t.i., 1. ar 2. utt) saņemtas rokās un griež dārziņu pa d.c.v. (4 dārziņi).

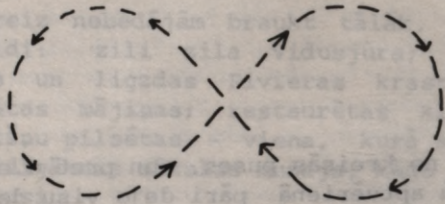
1-8 t Pirmie četri pāri sadodas un griež dārziņu pa d.c.v.. To pašu dara arī otri četri pāri (2 dārziņi).

4. tūre (I mūzikas daļa)

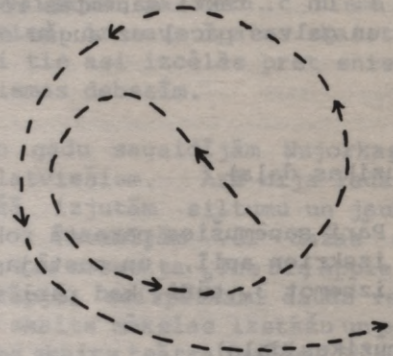
1 - 8 t x 2 Visi 8 pāri griež lielo astotnieku. Pāri saņemamas parastajā roku aptvērienā (3. zīm.).

5. tūre (II mūzikas daļa)

1 - 8 t x 2 Pirmais pāris izved visus lielajā aplī (4. zīm.).

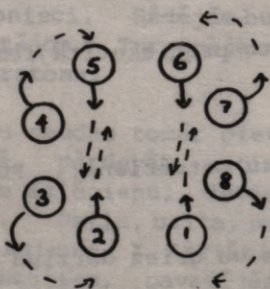
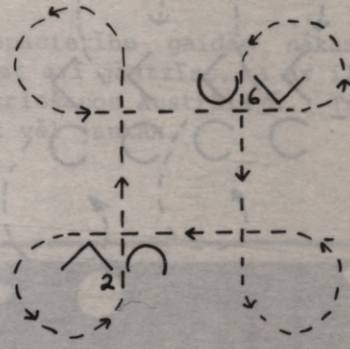
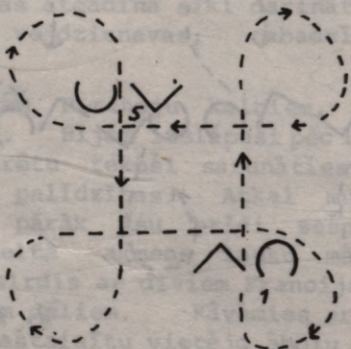
3. zīm.

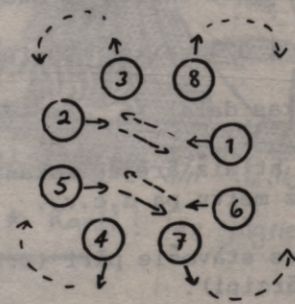
4. zīm.

6. tūre (III mūzikas daļa, I mūzikas daļa, II mūzikas daļa)

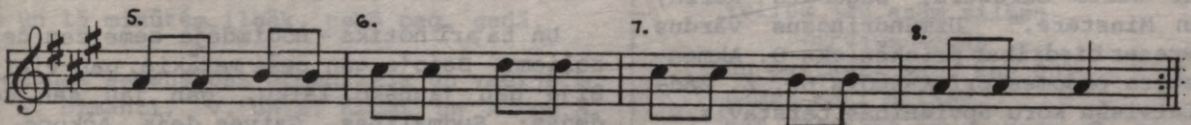
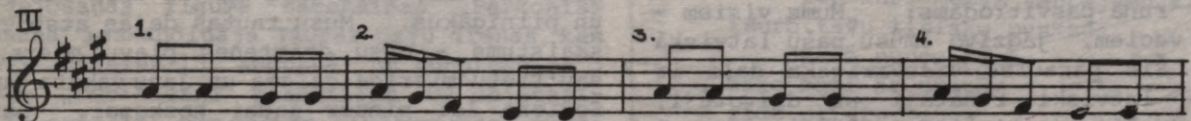
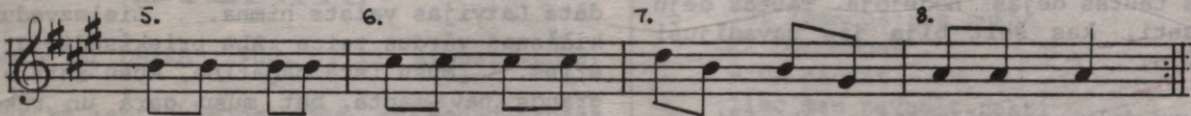
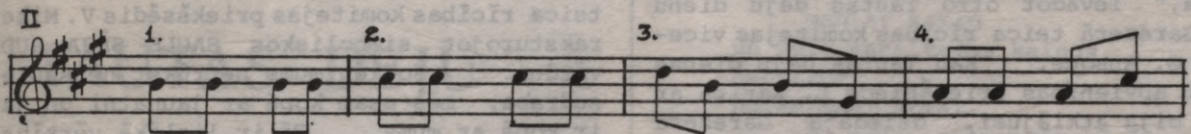
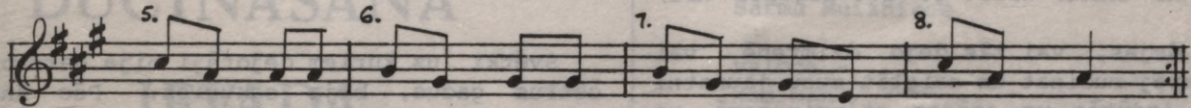
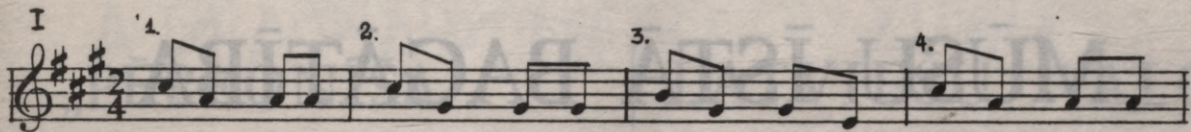
Šī tūre paņem 32 taktis. Dejojāji izmet 4 cilpas un nobeidz izejas pozīcijās. Cilpu metēji ir 1., 2. pāris un 5., 6. pāris; 3., 4., 7. un 8. pāris seko.

1. t.

8. t.

1. Jūdz, tautieti, kumeliņu,
Brauksim sērsti brālīšos.

Instr.

2. Saule vēsti atsūtīja,
Jauni radi brālīšosi
Ram-tai-ri-di, ram-tai-ri-di,
Jauni radi brālīšos.

To vēl labi nezināju,
Vai brālītis, vai māsīpa,
Ram-tai-ri-di, ram-tai-ri-di,
Vai brālītis, vai māsīp'.

3. Es priecīpa nevarēju,
Brāļa durvu pieiedama,
Es priecīpa nevarēju,
Brāļa durvu pieiedam'.

Atradusi bāliņami
Jauni kārtu šūpulīti,
Atradusi bāliņami
Jauni kārtu šūpulīt'.

4. Baltā māte pirti kūra
Baltajai meitiņai,
Jēla piena garu lēja,
Liepiņai slotu lauž'.

Instr.

5. Kupli auga zemi bērzi
Pirtes taka maliņāi,
Ram-tai-ri-di, ram-tai-ri-di,
Pirtes taka maliņā.

Kad es gāju pādi pērti,
Tur tecēju slotas griezti,
Ram-tai-ri-di, ram-tai-ri-di,
Tur tecēju slotas griezti.

6. Visi kūmi čakli bija,
Visi čakli dziedātāji.
Visi kūmi čakli bija,
Visi čakli dziedātāj'.

Lai pādīte čakla būtu,
Lai būt' čakla dziedātāja,
Lai pādīte čakla būtu,
Lai būt' čakla dziedātāj'.

7. Instr. lx

8. Saule vēsti atsūtīja,
Jauni radi brālīšosi,
Ram-tai-ri-di, ram-tai-ri-di,
Jauni radi brālīšos.

MŪSU ĪSTĀ BAGĀTĪBA

(Pārņemts no LAIKA 1980. g. 27. augusta nra)

"Tautas dejas, vai tās dejo dzimtenē, vai svešatnē, spēj mudināt un saistīt mūsu jaunatni nacionālās izjūtās un stājas stiprināšanā un saglabāšanā," ievadot otro Tautas deju dienu atklāšanu Garezerā teica rīcības komitejas vicepriekšsēde G. Ansons. Kad Tautas deju dienas Tautas deju apvienības priekšniece L. Zariņa ar īsu uzrunu bija atklājusi, dziedāja Garezera vidusskolas meiteņu ansamblis P. Zariņa vadībā un vairākas tautas dejas nodejoja Tautas deju dienu kursanti, kas šeit bija jau pavadījuši veselu nedēļu.

Apsveikumu daļu ievadīja ALA priekšsēdis J. Riekstiņš, runā pasvītrodams: "Mums visiem - jauniem un veciem, jādzīvo mūsu pašu latviskā pasaulē. Šīs pasaules vissvarīgākā daļa ir jaunieši - latviski runātāji un dzīvotāji, jaunieši dejojāji, jaunieši dziedātāji. Jaunai paaudzei ir celts Garezers, sagādāta Kursa, Beverina un Minstere." Uzmundrinošus vārdus teica arī Preses biedrības priekšnieks O. Akmentiņš, Garezera pādomes priekšsēdis Dr. Z. Zadvinskis, Latviešu koru apvienības pārstāvis P. Austriņš u.c. Daudz bija rakstisku apsveikumu.

Atklāšanas ceremonijai sekoja Bostonas ansamblī Kolibri koncerts, Kronvalda zālē un to noklausījās 400 apmeklētāju.

Otra dienā pēc G. Ansones ievadvārdiem, tēlotājas un lietiskās mākslas izstādes atklāja mākslinieks A. Sildegs, klāt esot ALA priekšsēdim J. Riekstiņam un ALA Kultūras biroja vadītājam K. Sveteckim. Par daiļamatniecību informēja Garezera muzeja pārzinis O. Grīns. Izstādes bija bagātas eksponātiem un vēl bagātākas apmeklētājiem. Rīkotāji vairākkārt saņēma pārmetumus par telpu šaurību, kaut gan darbi bija izstādīti divās klašu telpās. Tēlotājas mākslas izstādē bija parādītas tās gleznas, kuras Garezers saņēmis kā dāvinājumus.

Tūlīt pēc izstāžu atklāšanas sekoja preses panelis, bet Dziesmu leļā notika tautas deju lieluzveduma ģenerālmēģinājums. Lai gan debesis draudēja ar lietu, svētku noskaņojums pieņēmas. Dziesmu leļā plīvoja ASV, Kanadas un Latvijas karogi. Estrādī greznoja pēc mākslinieka A. Sildega gatavotās (A. Cera) svētku emblēmas un laukumu pildīja tuvu un tālu ciemiņu viņi. Tad pāri par 1000 skatītāju priekšā iznāca 232 dejojāji no Čikagas, Grand Rapidem, Indianapolis, Toronto, Milvokiem, Hamiltonas, Detroitas, Kalamazū, Katerinām un Mineapoles, kopskaitā 13 kopas. Gājienu un vēlāk arī uzvedumu SAULE SĒJA SUDRABIŅU vadīja V. Ārums.

Svētki uz kuriem dejojāji bija gatavojušies četrus gadus, bija sākušies. Pēc Anglijas viesu, māc. J. Sapiēša lūgšanas, ievadvārdus teica rīcības komitejas priekšsēdis V. Miķelsons, raksturojot simboliskos SAULE SĒJA SUDRABIŅU vārdus. "Šodien mums netrūkst ne saules, ne sudraba, mēs esam kopā ar jaunatni un jaunatne ir kopā ar mums. Tā ir lielākā vērtība, tas ir mūsu sudrabs." Uzrunu noslēdza kopēji dziedāta Latvijas valsts himna. Lieluzveduma atklāšanas vārdus teica ALA priekšsēdis J. Riekstiņš. "Mūsu īstā bagātība, mūsu īstais zelta grauds nav mantā, bet mūsu garā un raksturā. Mūsu kultūra, mūsu gara mantas dara mūs bagātus un pilnīgākus. Mūsu tautas dejas atspoguļojošs skaistums - mūsu dzimtenes plāvu miers, mūsu saulrietu mierīgā gaisma un Jāņu vakara gavīles. Šodienai lai pieder šādai noskaņai. Lai trīs visa tautu zeme, lai trīs Garezera Dziesmu leļā!"

Un tā arī notika - nodimdēja zeme zem dejojāju soļiem. Dejoja gan paši mazākie, gan visi kopā. Bija gan jaunāko laiku, gan jau sen dejojās dejas: Sudmalīpas, Gatves deļā, Ačkups, Talsu deļā, Saules deļā, Sarabumbals utt. Deļū mūziku spēlēļā Kolibri, M. Aldiļā vadībā. Aplausi nerima un nerima un pēc visiem kopēļi nodziedāļā "Daugav' abas malas" tie atkārtojās ļo vēl skalāķi un ilgāķi. Prieks un pateicība jaunatnei izpauļās aplausu šalkās.

Tūļiļ pēc svētku izskaļās arī lietus bija klāt. Vecākā paaudze meklēļā pajumti, daļā brauca māļās, bet jaunatne lietum nepadeļās. "Vai tas kas sevišķs, ļā salīstam," viņi teica un pulcēļās vidusskolas Kronvalda zālē uz deļū priekiem. Spēlēļā atkal Kolibri un par viņu mūziku piercāļās gan ļāunie, gan vecie. Visiem tā gāļā pie sirds. Pulkstenis rādīļā ļāu otro rīta stundu, kad aplusa arī mūzika, ļo rīts gaidīļā ar ļāuniem uzvedumiem.

Joproļām ļiļā un svētdienas rīta dieļķalpojums, ko vadīļā māc. V. Landmanis, notika turpat Kronvalda zālē. Turpat, pēc dieļķalpojuma, notika arī otrs Kolibri koncerts un ļāundeļū skate. Zāle bija pilna klausīļāļū, ap 300. Koncerta beigās rīcības komiteļās priekšsēdis V. Miķelsons pateicās programmas dalībnieķiem un apmeklētāļiem, bet ļo sevišķi Tautas deļū apvienības priekšniecei L. Zariņai un lieluzveduma vadīļāļam V. Ārumam ar baltu neļķi, ko pasniedza sarīķojumu vadīļāļā H. Pole. "Nekādā ziņā nedrīķstam apstāties, bet gan ar kāpinātām domām strādāsim rītdienai, gatavosimies trešām Tautas deļū dienām Garezerā," aicināļā rīcības komiteļās priekšsēdis.

„PĒRKONIŠA DUCINĀŠANA” IEVADA TAUTAS DEJU DIENAS

(Pārņemts no LAIKA 1980. g. 13. augusta nra)

Tāpat kā iepriekšējos gados, arī šogad tautas deju dejušanas ilguma sacensības „Pērkonīša ducināšana” ieskandināja Tautas deju dienas, kas Garezērā sāksies 15. augustā un turpināsies 3 dienas. „Ducināšanā” piedalījās 104 dejotāji, kas bija sadalīti pēc vecuma divās grupās, nodejodami 4 stundas un 30 minūtes, kas ir par 1 stundu un 15 minūtēm ilgāk, nekā pag. gadā.

Dejušanas sacensības organizēja un vadīja R. un Dr. A. Dimanti, V. un A. Ārumi un A. un A. Vinteri. Ar īpašu balvu apbalvoja Lindu Paegli, kas ar savu dejušanu pagājušā gadā bija savākusi vislielāko summu, \$319. Šī gada lielākās summas savācējs saņems balvu nākamā gada sacensībā. Vecākās sacensību grupas dalībnieki, kas bija nodejojuši 3 stundas, saņēma Pērkonīša ducināšanas krekļus, bet jaunākās grupas dalībnieki tādus pašus krekļus pēc 2 stundu un 45 minūšu nodejošanas. Tiesneši bija A. Vinters, V. Ārums, A. Felkere un R. Dimante. Pēc katrām 15 minūtēm bija 2 minūšu pārtraukums, kura laikā varēja atspirdzināties, noslaucīt sviedrus un šoreiz arī salijušo seju, jo laiks bija lietains. „Pulksteņa pārzinis” bija Toms Lapiņš, kas katru minūti „pārnesa” uz visiem sacensīņiem labi saredzamo speciālo lielo pulksteni. Mūziku spēlēja A. Lizīņš, D. Zadvinskis un A. Zariņš, pirmie divi nepārtraukti 3 stundas un 30 min.. Publikai vēlāk viņiem speciāli saziedoja \$74. Par spīti nepārtrauktajam lietum, sacensības vēroja apm. 150 skatītāju, daudzi, beigas nesagaidot, salijuši aizgāja mājās. Dr. A. Dimants, Aija Āruma un Benita Ejupa gādāja par atspirdzinājumiem.

Pagājušā gadā Pērkonīša ducināšana Garezēra jaunbūvēm deva \$2600. Šogad rīkotāji lēš, ka būs ap \$1970. Iecerēts arī nākamā gadā rīkot Pērkonīša ducināšanu.

Šī gada uzvarētāji: Ruta Bieķena, Jānis Lobza, Ingrīda Felkere, Ilze Kalniņa, Eriks Kronītis, Nora Pētersone, Ilze Grendze un Ingrīda Eglīte.

LATVIEŠU VALODAI

Sarma Muižniece

valoda -
kod man!
apsien tavus teikumus
man ap kaklu
un velc mani tavos kalnos.
met zemē!
noķer mani atkal
uz asām izsaucamām zīmēm.
iebāz kommatu mutē,
lai iemācos tos sūkāt
ka bombongas
- un baudīt.
liec man pavadīt nakti
pie kurl-mēmām jautājumu zīmēm.
ieurb tavu lielāko punktu
manā punča pogā.
baro mani ar skaņām
līdz plīstu,
bet neļauj lietot vannasistabu.
ieliec jau asām zilbēm
cirvjus rokās
un pastāsti tām, kur guļu.
pamet mani ballēs,
kur uzstājās tavas Modernās Dzejas
un liec vispiedzērušākai no tām
mani mājās vest.

esi nežēlīga!
atstāj rētas!
jo man tu patīc
un tevi negribu aizmirst.

No skolas žurnāla Tornis 1979. g.
Eiropas vasaras izdevumā

MANA ZEME

N. Skuja

Kā gribas noliekties pie tevis,
Tu, mana zeme svētā -
Un skūpstīt tavus rudos asnus,
Lai uzsūktu es sevī jaunus spēkus,
un ceļu atpakaļ pie tevis rastu.
Tu šūpulis -
Es bērns tavs kuslis esmu,
Uz tava altāra
Es upurzedus nestu.

L.J.A.A. DIBINĀŠANA

Aldis Putniņš

Laikam gan pirmā reize, kad paši jaunieši Austrālijā runāja par Austrālijas latviešu jaunatnes apvienības dibināšanu bija 2. Jaunatnes dienu laikā, 1963. gadā, Sidnejā. Pēc pārrunām jaunieši atzina, ka sadarbība dažādu pilsētu jauniešu starpā ir laba un jaunatnes apvienības dibināšana nav nepieciešama.

Sidnejas Jaunatnes kursos 1969. gadā atkal pacēlās jautājums par jaunatnes apvienības dibināšanu. Ir zīmīgi, ka šis jautājums pacēlās neilgi pēc 1. VLJK, ko kopīgi rīkoja ELJA, ALJA un LNJAK. Pateicoties plašai preses atsaucībai par šo kongresu - ko izraisīja sašutums par rietumu valstu militāro iestāžu aizliegumu, uz krievu pieprasījuma, rīkot VLJK Berlīnē, piespiežot kongresa rīkotājus pārcelt kongresu uz Hanoveru - Austrālijas jaunieši vairāk nekā jebkad izjuta Austrālijas latviešu jaunatnes apvienības trūkumu.

Jaunatnes apvienības dibināšanas ideja starp kursu dalībniekiem ieguva lielu piekrišanu. Kursos ievēlēja pārstāvjus no katras lielākās pilsētas, kuru pienākums bija uzzināt jauniešu nostāju par apvienības vēlamību. Iniciatoru grupas pārstāvji sasauca jauniešu sanāksmes Melburnā un Sidnejā - par citām pilsētām ziņu nav. Šajās sanāksmēs jaunieši vienbalsīgi atbalstīja propozīciju dibināt jaunatnes apvienību Austrālijā.

LJAA dibināšanas sapulce notika 1969. gada 18. maijā, Sidnejā (8. Jaunatnes dienu laikā). Dibināšanas sapulces dalībnieki ievēlēja pirmo LJAA Centrālo valdi sekojošā sastāvā: priekšsēdis Māris Laķis, sekretāre Maruta Dēliņa, kasieris Agnis Rozītis. Bez šīm amatpersonām ievēlēja Centrālās valdes vicepriekšsēžus, vienu katrā pilsētā, kura bija iecerēts nodibināt LJAA nodaļu. Tie bija: Adelaidē Miķelis Svilāns, Sidnejā Jānis Čeciņš, Brisbanē Ilze Skadiņa, Pertā Andris Vārpiņš, Kanberā Maija Sapiete un Melburnā Juris Rozītis.

Nākošo darbības gadu laikā LJAA Centrālā valde izstrādāja statūtus, kurus pieņēma LJAA pilnsapulcē 1970. gada maijā, Adelaidē.

Kopš dibināšanas LJAA Centrālās valdes sēdekļi un priekšsēži ir bijuši:

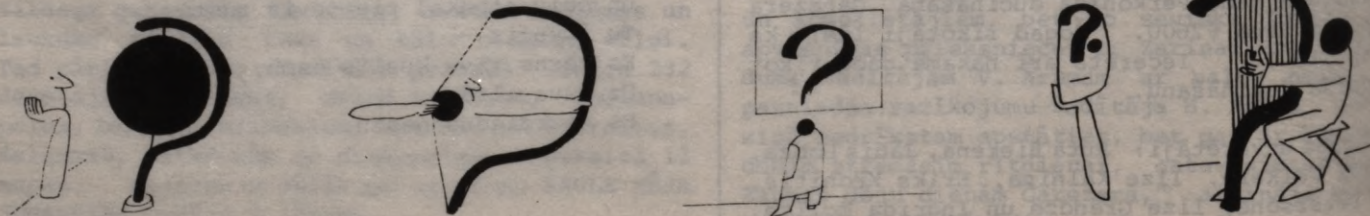
1. valde - Melburnā, 1969./70. g., Māris Laķis;
2. valde - Melburnā, 1970./71. g., Māris Laķis;
3. valde - Sidnejā, 1971./72. g., Jānis Dūselis;
4. valde - Sidnejā, 1972./73. g., Jānis Dūselis;
5. valde - Sidnejā, 1973./74. g., Jānis Čeciņš;
6. valde - Sidnejā, 1974./75. g., Jānis Čeciņš;
7. valde - Melburnā, 1975./76. g., Jānis Dēliņš;
8. valde - Melburnā, 1976./77. g., Jānis Dēliņš;
9. valde - Melburnā, 1977./78. g., Viesturs Karnups;
10. valde - Sidnejā, 1978./79. g., Lauma Treimane;
11. valde - Sidnejā, 1979./80. g., Jānis Čeciņš;
12. valde - Adelaidē, 1980./81. g., Gatis Puide.

LJAA oficiālo emblēmu zīmējis Arvīds Sodums, 1970. g. Pertā.

Rakstā lietotie saīsinājumi:

- ALJA - Amerikas latviešu jaunatnes apvienība
- ELJA - Eiropas latviešu jaunatnes apvienība
- LJAA - Latviešu jaunatnes apvienība Austrālijā
- LNJAK - Latviešu nacionālā jaunatnes apvienība Kanadā
- VLJK - Vispasaules latviešu jaunatnes kongress.

1. AUSTRĀLIJAS LATVIEŠU

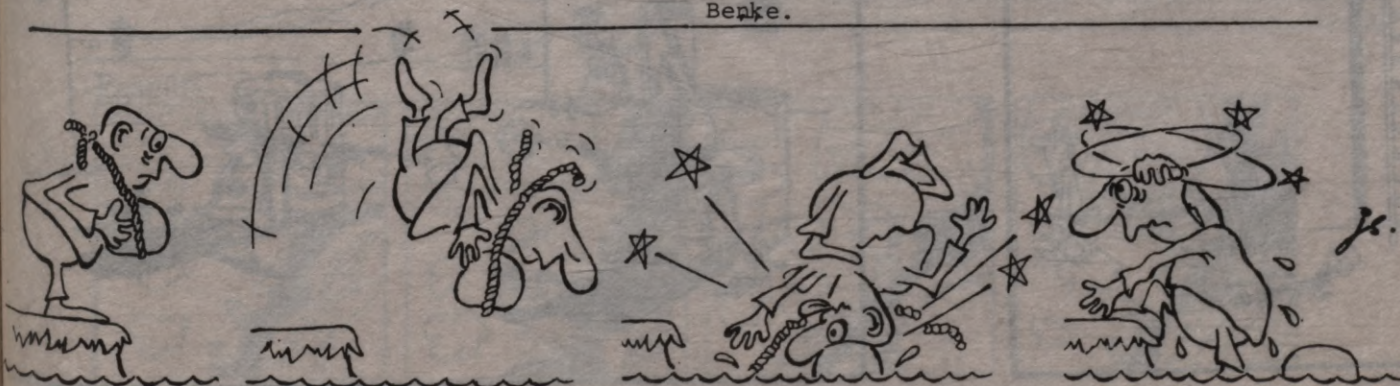
JAUNATNES KONGRESS

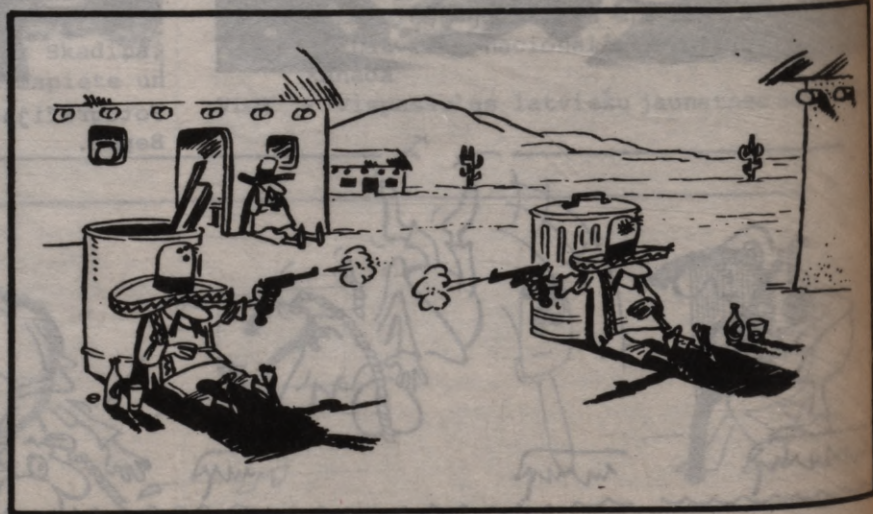
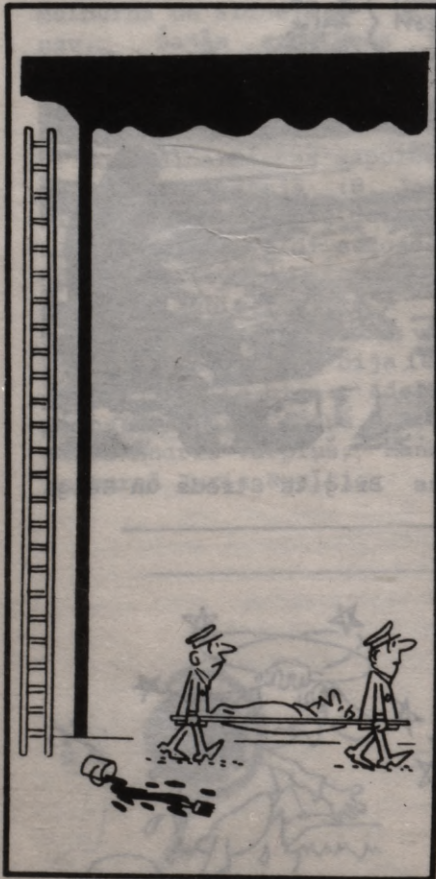
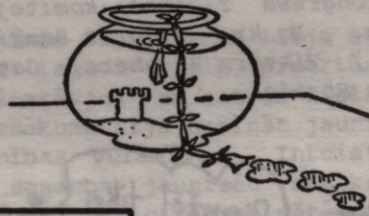
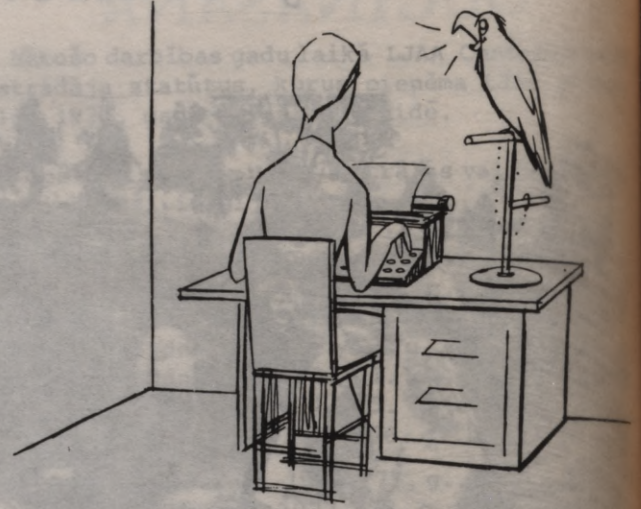
1. Austrālijas latviešu jauniešu kongresa rīcības komitejas locekļi cītīgi meklē kongresam vietu. No kr. - Juris Beņķis, Valda Liepiņa (rīc. kom. priekšsēde), Viktors Brenners, Gatis Puiķis (LJAA CV priekšsēdis) un Brigita Strode.

Fotogrāfijas uzpēmusas Brigita Strode un Selga Beņķe.

šis tas itnekas .....

KALENDĀRS

1980. gadā

12. oktobrī	LJAA un Teikas tautiskais vakars, Melburnā.
25. oktobrī	Jautrā pāra 30 gadu jubilejas sarīkojums, Sidnejā.
25. oktobrī	LJAA kāršu diena, Melburnā.
7. novembrī	sākās Eiropas drošības konference, Madridē.
29. novembrī	Saules jostas ansambļa VASARAS ZIEDS izrāde, Kanberā.
29. un 30. novembrī	Stokholmas Mālu ansambļa izrādes, Sidnejā.
6. un 7. decembrī	Stokholmas Mālu ansambļa izrādes, Brisbanē.
7. decembrī	"Pēc-eksāmenu" apkūlības, Melburnā.
10. decembrī	Stokholmas Mālu ansambļa izrāde, Kanberā.
no 12. - 14. decembrim	Stokholmas Mālu ansambļa izrādes, Melburnā.
no 19. - 21. decembrim	Stokholmas Mālu ansambļa izrādes, Adelaidē.
no 26. - 31. decembrim	Austrālijas latviešu 30. kultūras dienas, Pertā.

1981. gadā

no 2. - 9. janvārim	Austrālijas latviešu 13. jaunatnes kursi, Pertā.
no 5. - 26. janvārim	Vasaras vidusskola, Adelaidē.
martā un aprīlī	Saules jostas ansambļa VASARAS ZIEDS izrādes Sidnejā, Melburnā un Adelaidē.
no 19. - 26. aprīlim	4. globālās Daugavas Vanagu dienas, Melburnā.
no 14. - 19. maijam	1. Austrālijas latviešu jaunatnes kongress.
no 13. - 15. jūnijam	Austrālijas latviešu 21. teātru festivāls, Adelaidē.
no 1. - 5. jūlijam	Kanādas latviešu 7. dziesmu svētki, Toronto.
no 23. - 26. jūlijam	Anglijas latviešu 10. dziesmu svētki, Lesterā.
no 27. jūlija - 3. augustam	5. Vispasaules latviešu jaunatnes kongress, Straumēnos, Anglijā.
no 26. - 31. decembrim	Austrālijas latviešu 31. kultūras dienas, Brisbanē.

1982. gadā

janvārī	Austrālijas latviešu 14. jaunatnes kursi, Brisbanē.
janvārī	Vasaras vidusskola, Adelaidē.
janvārī	Austrālijas latviešu gaidu un skautu jēndu 15. lielā nometne.
maijā	Austrālijas latviešu 20. jaunatnes dienas, Sidnejā.
jūnijā	Austrālijas latviešu 22. teātru festivāls, Melburnā.
no 1. - 5. jūlijam	ASV rietumkrasta 9. dziesmu svētki, Portlandē.
no 25. - 31. jūlijam	Eiropas latviešu 5. dziesmu svētki, Lidsā, Anglijā.
no 21. - 29. augustam	Latviešu gaidu un skautu 4. lielā nometne <i>Kāvu gaismā</i> , Mičigenā, ASV.
ziemeļu rudenī	4. jaunatnes dziesmu svētki, Klivlandē, ASV.
no 26. - 31. decembrim	Austrālijas latviešu 32. kultūras dienas, Kanberā.

1983. gadā

janvārī	Austrālijas latviešu 15. jaunatnes kursi, Kanberā.
janvārī	Vasaras vidusskola, Adelaidē.
jūnijā	Austrālijas latviešu 23. teātru festivāls, Pertā.
no 2. - 4. jūlijam	ASV 7. vispārējie dziesmu svētki, Milvokos.
no 26. - 31. decembrim	Austrālijas latviešu 33. kultūras dienas, Melburnā.

1984. gadā

janvārī	Austrālijas latviešu 16. jaunatnes kursi, Melburnā.
janvārī	Vasaras vidusskola, Adelaidē.
no 26. - 31. decembrim	6. Vispasaules latviešu jaunatnes kongress, Austrālijā.
	Austrālijas latviešu 34. kultūras dienas, Lonsestonā.

Peanuts

AS CE'LU PA

54

OKTOBRI